

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0377/2012

19.11.2012

RAPORT

Aastaruanne inimõiguste ja demokraatia kohta maailmas 2011. aastal ja
Euroopa Liidu poliitika selles valdkonnas
(2012/2145(INI))

Väliskomisjon

Raportöör: Leonidas Donskis

SISUKORD

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
ANNEX I	34
ANNEX II.....	65
ARENGUKOMISJONI ARVAMUS	69
NAISTE ÕIGUSTE JA SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KOMISJONI ARVAMUS	72
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	76

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

aastaaruande kohta inimõiguste ja demokraatia kohta maailmas 2011. aastal ja Euroopa Liidu poliitika kohta selles valdkonnas

(2012/2145(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni, Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni, Euroopa Liidu põhiõiguste hartat ning inimõigusi käsitlevaid muid tähtsaid rahvusvahelisi lepinguid ja vahendeid,
- võttes arvesse ELi aastaaruannet inimõiguste ja demokraatia kohta maailmas 2011. aastal, mille välisasjade nõukogu võttis vastu 25. juunil 2012,
- võttes arvesse oma 18. aprilli 2012. aasta resolutsiooni¹, mis käsitleb aastaaruannet inimõiguste kohta maailmas 2010. aastal ja Euroopa Liidu poliitikat selles valdkonnas ning mõju ELi strateegilisele inimõiguste poliitikale,
- võttes arvesse ELi inimõiguste ja demokraatia strateegilist raamistikku ja tegevuskava (11855/12), mille välisasjade nõukogu võttis vastu 25. juunil 2012,
- võttes arvesse nõukogu 25. juuli 2012. aasta otsust 2012/440/ÜVJP, millega nimetatakse ametisse Euroopa Liidu inimõiguste eriesindaja,
- võttes arvesse liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning Euroopa Komisjoni 12. detsembri 2011. aasta ühisteatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Inimõiguste ja demokraatia tulemuslikum edendamine välistegevuse raames” (COM(2011)0886),
- võttes arvesse inimõigusi käsitlevaid Euroopa Liidu suuniseid,
- võttes arvesse oma 8. juuli 2010. aasta resolutsiooni Euroopa välisteenistuse kohta²,
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 3. mai 2011. aasta resolutsiooni 65/276 Euroopa Liidu osalemise kohta Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni töös,
- võttes arvesse 8. septembril 2000. aastal vastu võetud ÜRO aastatuhande deklaratsiooni (A/Res/55/2) ja ÜRO Peaassamblee resolutsioone,
- võttes arvesse oma 17. novembri 2011. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu toetuse kohta Rahvusvahelisele Kriminaalkohtule probleemide lahendamiseks ja raskuste ületamiseks³ ning 19. mai 2010. aasta resolutsiooni⁴ Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuudi

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0126.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0280.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0507.

⁴ ELT 161 E, 31.5.2011, lk 78.

läbivaatamise konverentsi kohta, mis toimus 2011. aasta 31. maist 11. juunini Ugandas, Kampalas, võttes samuti arvesse ELi seal antud lubadusi¹,

- võttes arvesse nõukogu 21. märtsi 2011. aasta otsust 2011/168/ÜVJP Rahvusvahelise Kriminaalkohtu kohta² ja 12. juulil 2011. aastal vastu võetud läbivaadatud tegevuskava, milles esitatakse Rahvusvahelist Kriminaalkohut käsitleva nõukogu otsuse järelmeetmed,
- võttes arvesse oma 14. detsembri 2011. aasta resolutsiooni Euroopa naabruspoliitika läbivaatamise kohta³,
- võttes arvesse liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni 8. märtsi 2011. aasta ühisteatist Euroopa Ülemkogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Partnerlus Vahemere lõunapiirkonnaga demokraatia ja ühise heaolu nimel” (COM(2011)0200),
- võttes arvesse liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning Euroopa Komisjoni 25. mai 2011. aasta ühisteatist „Uus lähenemisviis muutuvale naabrusele” (COM(2011)0303),
- võttes arvesse 20. juunil 2011. aastal toimunud välisasjade nõukogu 3101. istungil vastu võetud järeldusi Euroopa naabruspoliitika kohta,
- võttes arvesse 1. detsembril 2011. aastal toimunud välisasjade nõukogu 3130. istungil vastu võetud järeldusi Euroopa demokraatia rahastu kohta ning COREPERi 15. detsembri 2011. aasta koosolekul kokku lepitud deklaratsiooni Euroopa demokraatia rahastu loomise kohta,
- võttes arvesse oma 29. märtsi 2012. aasta soovitusi nõukogule Euroopa demokraatia sihtkapitali võimaliku loomise korraldamise kohta,
- võttes arvesse oma 7. juuli 2011. aasta resolutsiooni demokratiseerimist toetava ELi välispoliitika kohta⁴,
- võttes arvesse komisjoni 25. oktoobri 2011. aasta teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „ELi uuendatud strateegia aastateks 2011–2014 ettevõtja sotsiaalse vastutuse valdkonnas”,
- võttes arvesse oma 2. veebruari 2012. aasta soovitusi nõukogule kooskõlastatud poliitika väljatöötamise kohta seoses režiimidega, mille juhtide isiklike ja majandushuvidega seotud ELis toimuva tegevuse suhtes kohaldatakse ELi piiravaid meetmeid⁵,
- võttes arvesse ÜRO eriraportööri 16. mai 2011. aasta aruannet (A/HRC/17/27) arvamuse ja sõnavabaduse edendamise ja kaitsmise kohta, milles rõhutatakse, et rahvusvahelised inimõigustealased normid ja standardid, mis seonduvad õigusega arvamus- ja

¹ <http://www.icc-cpi.int/NR/rdonlyres/18B88265-BC63-4DFF-BE56-903F2062B797/0/RC9ENGFRASPA.pdf>

² ELT L 76, 22.3.2011, lk 56.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0576.

⁴ ELT C 291 E, 4.10.2011, lk 171.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0018.

sõnavabadusele, on kohaldatavad ka interneti kui kommunikatsioonikanali suhtes,

- võttes arvesse digitaalarengu voliniku 12. detsembri 2011. aasta teatist strateegia „No Disconnect” kohta,
- võttes arvesse ÜRO eriraportööri 28. juuli 2011. aasta raportit (A/66/203) inimõiguste kaitsjate olukorra kohta,
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 21. detsembri 2010. aasta resolutsiooni (A/RES/65/206) moratooriumi kehtestamise kohta surmanuhtluse kasutamisele,
- võttes arvesse piinamise ning julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise ja karistamise vastast konventsiooni,
- võttes arvesse oma 11. septembri 2012. aasta resolutsiooni kinnipeetavate väidetava transpordi ja ebaseadusliku kinnipidamise kohta Euroopa riikides Luure Keskagentuuri (LKA) poolt (2012/2033(INI))¹,
- võttes arvesse ÜRO eriraportööri 5. augusti 2011. aasta vahearuanne (A/66/268), milles käsitletakse piinamist ning muud julma, ebainimlikku ja inimväärikust alandavat kohtlemist või karistamist ja üksikvangistust, sh psühhiaatriakliinikutes,
- võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone 1325, 1820, 1888, 1889 ja 1960 naiste, rahu ja julgeoleku kohta,
- võttes arvesse ELi nõukogus 13. mail 2011. aastal vastu võetud aruanne ELi näitajate kohta, mille eesmärk on töötada välja terviklik lähenemisviis naisi, rahu ja julgeolekut käsitlevate ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonide 1325 ja 1820 rakendamiseks ELis,
- võttes arvesse nõukogu 1. detsembri 2011. aasta järeldusi ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika kohta,
- võttes arvesse komisjoni 13. oktoobri 2011. aasta teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Muutuste kava ELi arengupoliitika mõju suurendamiseks” (COM(2011)0637),
- võttes arvesse konventsiooni naiste diskrimineerimise kõikide vormide likvideerimise kohta (CEDAW) ja selle fakultatiivprotokolli,
- võttes arvesse 7. aprillil 2011. aastal Euroopa Nõukogu ministrite komitees vastu võetud naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni,
- võttes arvesse lapse õigusi käsitlevaid ÜRO resolutsioone, sh kõige hilisemat, 4. aprilli 2012. aasta resolutsiooni,
- võttes arvesse ÜRO inimõiguste nõukogu 17. juuni 2011. aasta resolutsiooni inimõiguste, seksuaalse sättumuse ja soolise identiteedi kohta,

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0309.

- võttes arvesse asjaolu, et 22. jaanuaril 2011 ühines Euroopa Liit ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooniga, mis on esimene inimõigusi käsitlev ÜRO konventsioon, mille Euroopa Liit ratifitseeris piirkondliku integratsiooni organisatsioonina,
 - võttes arvesse inimõiguste nõukogu avaldatud ÜRO tööalase ja päritolulise diskrimineerimise tõhusa kaotamise põhimõtete ja suuniste projekti (A/HRC/11/CRP.3),
 - võttes arvesse ÜRO inimõiguste ülemvoliniku ja ÜRO lepinguorganite ning erimenetluste raames tehtud tähelepanekuid ja soovitusi kastipõhise diskrimineerimise kohta, rõhutades eelkõige rassismi, rassilise diskrimineerimise, ksenofoobia ja nendega seotud sallimatuse kaasaegsete vormidega tegeleva ÜRO eriraportööri 24. mai 2011. aasta aruannet (A/HRC/17/40),
 - võttes arvesse nõukogu 21. veebruari 2011. aasta järeldusi usul või veendumustel põhineva sallimatuse, diskrimineerimise ja vägivalda kohta ning võttes arvesse ÜRO Peaassamblee resolutsiooni 66/167, milles käsitletakse võitlust sallimatuse, negatiivsete stereotüüpide loomise ja häbimärgistamise ning diskrimineerimise, vägivalda õhutamise ja usutunnistusel või veendumustel põhineva isikuvastase vägivalda vastu,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse väliskomisjoni raportit ja arengukomisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdsuslikkuse komisjoni arvamusi (A7-0377/2012),
- A. arvestades, et aluslepingud kohustavad Euroopa Liitu tuginema oma välistegevuses demokraatia põhimõttele alusele, õigusriigi põhimõttele, inimõiguste ja põhivabaduste universaalsusele ja jagamatusele, inimväärikuse austamisele, võrdsuse ja solidaarsuse põhimõttele ning ÜRO põhikirja ja rahvusvahelise õiguse põhimõtete austamisele;
 - B. arvestades, et inimõiguste ja püsiva rahu alustalade kaitse lahutamatuks osaks on õigus, õigusriigi põhimõtted, vastutus kõikide kuritegude, sh rahvusvahelist üldsust mõjutavate kõige tõsisemate kuritegude eest, õiglane kohtulik arutamine ja sõltumatu kohtusüsteem;
 - C. arvestades, et demokraatia ja õigusriigi põhimõtete järgimine on inimõiguste ja põhivabaduste, igasuguse mittediskrimineerimise, inimeste ja kogukondade sallimise ning kõikide võrdsuse tagamiseks parim viis;
 - D. arvestades, et lähtuvalt araabia kevade õppetundidest peab EL tegelema jätkuvalt oma poliitika läbivaatamise ja täiustamisega ning poliitikavaldkondade vahelise sidususe tagamisega, muu hulgas inimõiguste kaitsjate, rahvusvahelise humanitaarõiguse, kolmandate riikide ja kodanikuühiskonnaga, sh valitsusväliste organisatsioonide ja rohujuuresandi liikumistega peetavate inimõigustealaste dialoogide ja sotsiaalmeedia valdkonnas;
 - E. arvestades, et EL on kohustatud aitama nendel riikidel, kellega ta on sõlminud rahvusvahelised lepingud, sh kaubanduskokkulepped, rakendada kõiki neid ülitähtsaid põhimõtteid, tagades eelkõige kõnealustes lepingutes sisalduvate demokraatia ja inimõiguste klauslite range järgimise;

- F. arvestades, et juurdepääs internetile on peamine tegur, mis võimaldab juurdepääsu teabele, sõna-, ajakirjandus- ja kogunemisvabadusele ning majanduslikule, sotsiaalsele, poliitilisele ja kultuurilisele arengule; arvestades, et EL peab inimõigusi kaitsma ja edendama nii võrgus kui ka võrguväliselt;
- G. arvestades, et valitsuste ja valitsusväliste osalejate toimepandud mõtte-, südametunnistuse-, usu- ja veendumusvabaduse rikkumiste arv kasvab paljudes maailma riikides ning sellega kaasneb diskrimineerimine ja sallimatus nii teatavate üksikisikute kui ka usukogukondade, sh vähemuste ja mitteusklike suhtes;
- H. arvestades, et naiste roll ja nende täielik osalemine poliitika-, majandus- ja sotsiaalsfääris on ülioluline, eriti sõjajärgsetes rahutagamisprotsessides, demokraatiale üleminekut käsitlevates läbirääkimistes ning konfliktilahendamise-, lepitus- ja stabiliseerimisprotsessides;
- I. arvestades, et aastaaruanne inimõiguste ja demokraatia kohta maailmas ning ELi poliitika selles vallas ei peaks endast kujutama üksnes varasemate saavutuste ja vigade kajastust ja ülevaadet, vaid ka inspiratsiooniallikat ELi inimõiguste ja demokraatia strateegia ja tegevuskava jaoks; arvestades, et iga järgnev aastaaruanne peaks aitama ideaalis selgelt ja korrapäraselt kaasa ELi inimõiguste poliitika täiustamisele maailmas;

ELi 2011. aasta aruanne

- 1. väljendab heameelt inimõigusi ja demokraatiat 2011. aastal käsitleva ELi aastaaruande vastuvõtmise üle; peab kiiduväärseks asjaolu, et komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal oli võimalik tutvustada aastaaruannet Euroopa Parlamendi juunis toimunud täiskogul ning pöörduda seeläbi tagasi tavapraktika juurde;
- 2. märgib, et viimastel aastatel on aastaaruande paremaks muutmiseks võetud kiiduväärseid meetmeid, kuid rõhutab, et arenguruumi on veelgi;
- 3. on seisukohal, et aastaaruanne peaks olema tähtis vahend, mille abil kajastada ELi selles valdkonnas tehtavat tööd ning aidata suurendada ELi tegevuse nähtavust; palub komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal konsulteerida tulevaste aastaaruannete koostamisel aktiivselt ja süstemaatiliselt ka Euroopa Parlamendiga ning anda aru selle kohta, kuidas võetakse arvesse parlamendi resolutsioone;

Üldised seisukohad

- 4. väljendab heameelt inimõigusi käsitleva ELi strateegilise raamistiku vastuvõtmise üle 25. juunil 2012; nõuab tungivalt, et ELi institutsioonid teeksid selle õigeaegse ja nõuetekohase rakendamise tagamiseks koostööd, et täita usaldusväärset ELi aluslepingust tulenevat kohustust tugineda oma välispoliitikas põhimõtteliselt ja kindlalt inimõigustele, demokraatlikele väärtustele ja õigusriigi põhimõtetele, vältides seejuures topeltstandardeid;
- 5. nõuab tungivalt, et nõukogu, komisjon, Euroopa välisteenistus ja parlament hoiaksid ja

austaksid ELi rolli inimõiguste ülitähtsa kaitsjana, tehes selles raamistikus ning ELi arenguabi ja Euroopa demokraatia rahastu võimalusi kasutades omavahel tihedat koostööd, et rakendada maailmas ELi sidusat, sihipärast ja tulemuslikku inimõigusi käsitlevat poliitikat;

6. soovib nõukogul ja Euroopa välisteenistusel viia läbi uue inimõiguste paketi, eeskätt tegevuskava vahehindamine; nõuab ulatuslikku konsulteerimist Euroopa Parlamendiga, parlamendi korrapärast teavitamist ning kodanikuühiskonna kaasamist kõnealusesse protsessi;
7. peab kiiduväärseks ELi inimõiguste eriesindaja volitusi ning nõukogu inimõiguste töörühma (COHOM) kavandatavat loomist Brüsselis; ootab nende tihedat koostööd parlamendiga, eriesindaja puhul ka kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikli 36 sätetega;
8. eeldab, et COHOM suurendab koostööd põhiõiguste, kodanikuõiguste ja isikute vaba liikumise töörühmaga, et lahendada inimõiguste poliitika kooskõlastatuse probleem ELi välis- ja sisepoliitikas; rõhutab, kui oluline on, et ELi poliitika oleks sidus, järjekindel, eeskujuga näitav ning kooskõlas põhiväärtuste ja aluspõhimõtetega, et suurendada maailma silmis ELi tõsiseltvõetavust, tõhustada ELi inimõigustealast poliitikat ning näidata välja inimõiguste universaalsuse tõelist austamist;
9. tervitab asjaolu, et Lissaboni lepinguga loodud ELi juriidilise isiku staatuse rakendamine ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni ratifitseerimisel 2010. aasta detsembris avaldas ELi sise- ja välispoliitika sidususele positiivset mõju; kutsub üles võtma samasuguse hoiaku muude rahvusvaheliste inimõiguste lepingute ja konventsioonide suhtes; kutsub nõukogu ja komisjoni üles võtma selles valdkonnas ennetava lähenemisviisi, et käsitleda liikmesriikide poolt muude oluliste välislepingute ja -konventsioonide ükshaaval allkirjastamisest ja ratifitseerimisest tulenevat negatiivset mõju;
10. nõuab tungivalt, et asepresident ja kõrge esindaja, Euroopa välisteenistus, nõukogu ja komisjon tagaksid tulemuslikkuse huvides sidususe ja järjepidevuse mitmesuguste välistegevuse rahastamisvahendite ja olemasolevate või kavandatavate ELi võrdlusuuringute ning järelevalve- või hindamistegevuse ja meetodite vahel, mis käsitlevad inimõigusi ja demokraatia olukorda kolmandates riikides ja hõlmavad järgmist: inimõigusi ja demokraatiat käsitlevad jaod laienemise ja naabruspoliitika eriaruannetes; Euroopa naabruspoliitika jaoks ettenähtud inimõiguste ja demokraatia osas tehtud edusammudest lähtuva põhimõtte hindamine; inimõiguste kavandatav lisamine mõjuhinnangutesse, mis koostatakse seadusandlike ja muude kui seadusandlike ettepanekute ja piirkondlike ning kahepoolsete kokkulepete jaoks, mis võivad olla kaubandus-, partnerlus-, assotsieerimis- või koostöölepingud; komisjoni kava sätestada ELi abiandmisviiside kasutamise korral (eeskätt seoses eelarvetoetusega) inimõiguste olukorra hindamine; järelevalvemehhanismi rakendamise tugevdamine inimõigustealaste kokkulepete järgimise kontrollimiseks GSP+ riikides; eesmärk süstematiseerida valimiste ELi vaatlusmissioonide raportite järelkasutust ning tähelepanu, mida ELi nõukogu koondab võrdlusuuringutele ning inimõiguste, soo ja relvakonfliktist mõjutatud lastega seotud aspektide jätkuvale ja süsteemsele arvessevõtmisele ÜJKP missioonidest õpitut käsitlevates dokumentides;

11. väljendab heameelt inimõigustealaste riigipõhiste strateegiate vastuvõtmise üle, mis võimaldab riikidel viia oma poliitikat ellu kõige asjakohasemal ja tõhusamal viisil; tunnistab põhirolli, mida on täitnud kohalikud ELi delegatsioonid konkreetsetele oludele kohandatud riigistrateegiate väljatöötamisel ja järgimisel, kuid toob esile rolli, mida täidab Euroopa välis teenistus inimõigusi käsitlevas strateegilises raamistikus ja ELi suunistes sätestatud ELi inimõiguste poliitika prioriteetide sidusa elluviimise koordineerijana; rõhutab, kui oluline on ehitada lõplikult üles inimõiguste ja demokraatia eest vastutavate isikute võrgustik ELi delegatsioonides, ÜJKP missioonidel ja operatsioonidel; nõuab tungivalt, et komisjoni asepresident ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja, Euroopa välis teenistus ja liikmesriigid võtaksid parima tavana vastu meetodi, mille puhul töötatakse inimõiguste küsimustega kohalikul tasandil inimõiguste töörühmade kaudu, mis on moodustatud ELi delegatsioonide ja ELi liikmesriikide saatkondade hulgas; nõuab samuti regulaarselt ühenduse pidamist kodanikuühiskonna esindajate, inimõiguste kaitsjate ja liikmesriikide parlamentide liikmetega; toetab Euroopa välis teenistuse eesmärki pakkuda kõikidele Euroopa välis teenistuse, komisjoni, ELi delegatsioonide ja ÜJKP missioonide ning kõikide kolmandate riikidega suhteid omavate Euroopa Liidu ametite, eelkõige Frontexi töötajatele inimõiguste ja demokraatia alast koolitust; nõuab, et erilist tähelepanu pöörataks eelkõige inimõiguste kaitsjate kaitsele; on seisukohal, et inimõigustealaseid riigipõhiseid strateegiaid tuleks laiemalt kaasata liidu ÜVJPsse, ÜJKPsse, kaubandus- ja arengupoliitikasse ning geograafilistesse ja temaatilistesse programmidesse, et tagada suurem tulemuslikkus, tõhusus ja sidusus;

ELi tegevus ÜROs

12. peab kiiduväärseks ELi püüdlusi toetada ja taaselustada inimõigustealast tööd ÜRO süsteemis, sh ÜRO inimõiguste nõukogu 2011. aasta läbivaatamise lõpetamist; rõhutab, et oluline on jätkuvalt toetada ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo sõltumatust ning konkreetsete teemade ja riikidega seotud ÜRO inimõiguste eriraportööride osatähtsust ning loodab, et nimetatud isikud teevad tihedat koostööd hiljuti ametisse nimetatud ELi inimõiguste eriesindajaga; rõhutab olulist tõsiasja, et 22. jaanuaril 2011 ühines Euroopa Liit ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooniga – tegemist on esimese inimõigusi käsitleva ÜRO konventsiooniga, mille Euroopa Liit ratifitseeris juriidilise isikuna;
13. peab kiiduväärseks aktiivsust, millega ELi liikmesriigid panustavad ÜRO inimõiguste süsteemi usaldusväärsusse, laiendades alalist kutset ühiselt kõikidele ÜRO inimõiguste valdkonna erimenetlustele, korraldades Liibüa küsimuses ÜRO inimõiguste nõukogu eristungi, kus esitati ajalooline soovitus jätta Liibüa inimõiguste nõukogust välja, ning juhtides jõupingutusi, mille tulemusena loodi Süüria inimõiguste olukorda uuriv sõltumatu uurimiskomisjon;
14. tunnistab ELi kaasavat potentsiaali ja leidlikku koalitsioonimoodustamise oskust, mida näitlikustab see, et kõikide piirkondade liikmesriikide toetusel jõuti inimõiguste, seksuaalse sättumuse ja soolise identiteedi küsimuses pöördelise inimõigustealase resolutsiooni vastuvõtmiseni, ning ka üksmeele saavutamine Genfis ja New Yorgis seoses vajadusega võidelda usulise sallimatusega ning kaitsta usu- ja veendumusvabadust, vältides seejuures võimalikku kahjulikku mõju muudele põhilistele inimõigustele, nt sõnavabadusele;

15. kinnitab veel kord oma vastuseisu tavale, mille kohaselt piirkondlikud rühmad korraldavad vaidlustamata valimisi inimõiguste nõukogusse;
16. soovib järgida üldise korrapärase läbivaatamise alaseid soovitusi, kaasates need süstemaatiliselt ELi inimõigustealastesse riigipõhistesse strateegiatesse ning inimõigustealastesse dialoogidesse ja konsultatsioonidesse;

Rahvusvahelise kriminaalõiguse, karistamatuse vastase võitluse ja Rahvusvahelise Kriminaalkohtuga seotud ELi poliitika

17. peab kahetsusväärseks, et valikuline õigusemõistmine avaldub uutes ja üleminekuetapis demokraatlikes riikides sageli õigusriigi põhimõtte ja korruptsiooni vastase võitluse varjus; peab kahetsusväärseks, et valikulisest õigusemõistmisest on kujunenud vaid poliitilise kättemaksu ja poliitiliste teisitõtlejatega arveteklaarimise vahend, mille abil hirmutatakse ja tõrjutakse opositsiooni esindajaid, ajakirjandustöötajaid ja inimõiguste kaitsjaid, eeskätt valimiseelsel perioodil; on endiselt mures Ukraina opositsiooniliikmete vastu esitatud kuriteosüüdistuste ja poliitilise taustaga süüdistuste pärast ning nõuab Ukraina ametivõimudelt opositsiooni jätkuva tagakiusamise lõpetamist, sest see takistab riigi püüdeid tagada õigusriigi põhimõtete ja demokraatlike väärtuste järgimine;
18. peab kahetsusväärseks, et kuigi rahvusvahelised organid on Venemaa võimudele esitanud arvukalt sellekohaseid üleskutseid, ei ole Sergei Magnitski surma uurimisel tehtud mingeid edusamme; nõuab seetõttu, et nõukogu kehtestaks Sergei Magnitski surma eest vastutavatele ametnikele üleliidulise viisakeelu ja rakendaks seda, külmutades ka kõik finantsvarad, mis nendel isikutel või nende lähimatel perekonnaliikmetel võivad ELis olla;
19. on endiselt pettunud Mihhail Hodorkovski ja Platon Lebedevi kohtuprotsessi pärast, mida rahvusvaheline üldsus peab poliitiliseks;
20. tähistab Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuudi jõustumise 10. aastapäeva; tunnustab Rahvusvahelist Kriminaalkohtu viimase astme kohtu mehhanismina, mis on pädev õiguse jõustamiseks inimsusevastaste kuritegude, genotsiidi ja sõjakuritegude ohvrite suhtes, nii nagu näeb ette Rooma statuudi vastastikuse täiendavuse põhimõte;
21. kinnitab oma tugevat toetust Rahvusvahelisele Kriminaalkohtule võitluses kõige tõsisemate ja rahvusvahelisel tasandil muret tekitavate kuritegude karistamatuse vastu; kutsub ELi ja liikmesriike üles pakkuma jätkuvalt poliitilist, diplomaatilist, logistilist ja rahalist tuge Rahvusvahelisele Kriminaalkohtule ja muudele kriminaalkohtutele, sealhulgas ajutistele endise Jugoslaavia ja Rwanda asjade rahvusvaheliste kriminaalkohtutele, Sierra Leone erikohtule, Kambodža Kohtu erakorralisele kolleegiumile ja Liibanoni erikohtule;
22. toetab asjaolu, et inimõigusi ja demokraatiat käsitlevasse ELi strateegilisse raamistikku ja tegevuskavasse lisati viide vajadusele võidelda jõuliselt tõsiste kuritegude karistamatuse vastu, edendades eelkõige Rahvusvahelist Kriminaalkohtu, ning arusaam, et eelkõige on peavad riigid uurima tõsiseid rahvusvahelisi kuritegusid ning edendama ja toetama riiklike kohtusüsteemide suutlikkuse suurendamist, et selliseid kuritegusid uurida ja süüdistusi esitada;

23. peab kiiduväärseks Rahvusvahelist Kriminaalkohust käsitlevas nõukogu 21. märtsi 2011. aasta otsuses 2011/168/ÜVJP võetud kohustusi ja 12. juulil 2011. aastal vastu võetud tegevuskava ning soovib ELil ja tema liikmesriikidel tagada tõhusate ja konkreetsete meetmete abil nende rakendamine, et edendada Rooma statuudi universaalsust ja terviklikkust, toetada Rahvusvahelise Kriminaalkohtu sõltumatust ning selle tõhusat ja tulemuslikku toimimist ning toetada täiendavuse põhimõtte rakendamist; kutsub ELi inimõiguste eriesindajat üles rakendama ELi inimõiguste ja demokraatia strateegilises raamistikus sisalduvaid Rahvusvahelise Kriminaalkohtuga seotud meetmeid;
24. tunnustab komisjoni jõupingutusi ELi vastastikuse täiendavuse vahendite loomisel, mille eesmärk on toetada riikliku suutlikkuse arengut ja luua poliitiline tahe väidetavate rahvusvaheliste kuritegude uurimiseks ja kohtu ette viimiseks, ning rõhutab põhjalike konsultatsioonide tähtsust ELi liikmesriikide, Euroopa Parlamendi ja kodanikuühiskonna organisatsioonidega nimetatud vahendite väljatöötamisel;
25. kordab oma soovist lisada Rooma statuut head valitsemistava ja õigusriigi põhimõtteid käsitlevate rahvusvaheliste lepingute paketti, mille peavad ratifitseerima üldiste tariifsete soodustuste süsteemi (GPS+) kuuluvad kolmandad riigid; toetab Rahvusvahelise Kriminaalkohtu klausli järjepidevat kaasamist kolmandate riikidega sõlmitavatesse ELi lepingutesse; kutsub üles kaasama Rahvusvahelist Kriminaalkohut kõikidesse ELi välispoliitika prioriteetidesse, võttes eelkõige süstemaatiliselt arvesse võitlust karistamatuse vastu ja vastastikuse täiendavuse põhimõtet;
26. rõhutab, kui olulised on ELi kindlad meetmed selleks, et ennetada ja seeläbi kas vältida või taunida koostöö mittetegemist, nt seoses kohtukutsete edastamisega üksikisikutele, kelle kohta on välja antud Rahvusvahelise Kriminaalkohtu vahistamismäärus, ning suutmatusega selliseid isikuid vahistada ja üle anda; kutsub ELi ja tema liikmesriike veel kord üles vastama kõikidele kohtu nõudmistele pakkuda õigeaegset abi ja koostööd, et tagada muu hulgas kehtivate vahistamismääruste elluviimine; kordab, et EL ja tema liikmesriigid peavad kehtestama koostöös Euroopa välisteenistusega sisesuunised, milles esitatakse käitumisjuhend ELi/liikmesriigi ametnike ja Rahvusvahelise Kriminaalkohtu poolt tagaotsitavate isikute vahelise kontakti korral;
27. väljendab oma sügavat muret osalisriikide assamblee 10. istungil (12.–21. detsember 2011) toimunud eelarveläbirääkimiste tulemuse üle, mille tõttu võib kohus jääda alarahastatuks; peab äärmiselt kahetsusväärseks, et osad Rooma statuudi Euroopa osalisriigid nõuavad 0% kasvuga eelarve/väiksema eelarve vastuvõtmist ning et assamblee ei olnud nõus tagama kohtule piisavalt vahendeid, et kohus saaks tõhusalt täita oma õigusemõistmise ülesannet ning tagada õigust jõulisel, õiglasel, tõhusal ja tähenduslikul viisil; kutsub liikmesriike üles toetama osalisriikide assambleel jõuliselt kohtu tegevust ning lükkama tagasi ettepanekud, mille kohaselt oleks kohtu eelarve nominaalkasv 0%, kuna see kahjustaks kohtu suutlikkust mõista õigust ja reageerida tekkivatele olukordadele;
28. rõhutab, et karistamatuse vastu võitlemist toetades peaks ELi meetmed hõlmama mitmeid algatusi, mis hõlmavad muu hulgas järgmist: suuremad jõupingutused Rooma statuudi ja Rahvusvahelise Kriminaalkohtu privileege ja immunitete käsitleva kokkuleppe laiaulatuslikuma ratifitseerimise ja rakendamise edendamiseks, et nimetatud kohus oleks

tõeliselt globaalne ja üleüldine; suuremad jõupingutused selleks, et tagada täielik koostöö kohtuga, muu hulgas koostööd käsitlevate asjakohaste siseriiklike õigusaktide kehtestamise ning Rahvusvahelise Kriminaalkohtuga selliste raamkokkulepete sõlmimise abil, mille eesmärk on tugevdada kohtu otsuseid, ohvrite ja tunnistajate kaitset ja ümberpaigutamist jms, et lihtsustada piisavat ja õigeaegset koostööd kohtuga; otsusekindel poliitiline ja diplomaatiline toetus eelkõige seoses pooleliolevate vahistamismääruste elluviimisega;

29. rõhutab seoses araabia kevadega, et lisaks kohtusüsteemi sõltumatuse tugevdamisele on oluline töötada välja üleminekuperioodi õigust käsitlev sidus ja mitmekülgne ELi poliitika, mille kohaselt oleks viimase astme kohus Rahvusvaheline Kriminaalkohus, et aidata üleminekuriikidel tegeleda toimunud inimõiguste rikkumistega, vältida karistamatuse vastu ning vältida uusi inimõiguste rikkumisi;
30. rõhutab, et inimõiguste rikkumiste kohta digitaalne tõendite kogumine ja seda kajastavate piltide levitamine võib olla abiks ülemaailmses võitluses karistamatuse vastu; on seisukohal, et vaja on toetada materjalide muutmist rahvusvahelise (kriminaal-)õiguse kohaselt vastuvõetavaks tõendusmaterjaliks kohtumenetluses;

Rahvusvahelise humanitaarõigusega seotud ELi tegevus

31. peab kiiduväärseks, et 2011. aasta aruandes inimõiguste ja demokraatia kohta käsitletakse esimest korda ka rahvusvahelist humanitaarõigust, ning peab kiiduväärseks, et EL püüab tagada vastutust, dokumenteerides kõik rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumised ja toetades aruandlusmehhanisme; tunnustab ELi lubadusi vältida tahtevastaste kadumistega, toetada jätkuvalt Rahvusvahelist Kriminaalkohut, püüelda suurema osalemise poole rahvusvahelise humanitaarõiguse põhilistes vahendites, edendada põhiliste menetluslike tagatiste austamist kõikide relvakonfliktis kinni peetud inimeste puhul ning toetada rahvusvahelisi vahendeid, mille eesmärk on tegeleda sõjategevusest maha jäänud lõhkekehade, kassettlahingumoonade, isevalmistatud lõhkeseadeldiste ja jalaväemiinide põhjustatava humanitaarohuga;
32. peab siiski kahetsusväärseks, et üldine teadlikkus ja rahvusvahelise humanitaarõigusega kooskõlastatust edendavate ELi suuniste rakendamine on muude suunistega võrreldes märgatavalt väiksem; kutsub ELi üles omistama nende suuniste rakendamisele suuremat poliitilist tähtsust ning eraldama sellele rohkem vahendeid, tagades eeskätt rahvusvahelise humanitaarõiguse tähtsustamise kriisiohjamisoperatsioonides, vältides ennetavalt karistamatusega ning tagades individuaalse vastutuse;
33. rõhutab veelgi, et EL peab oma kahepoolsetes suhetes asjakohaste riikidega käsitlema kindlasti süsteemsemalt inimsusevastaste kuritegude, sõjakuritegude ja genotsiidi eest karistamata jätmise vastu võitlemise küsimust, käsitledes seda probleemi muu hulgas avalikes pöördumistes, samuti peaks EL käsitlema karistamatuse teemat järjepidevamalt mitmepoolsetes suhetes, nt ÜRO Peaassamblees ja inimõiguste nõukogus;
34. kinnitab veel kord oma pühendumust kaitsmise kohustusele, toonitades, kui oluline on, et rahvusvaheline üldsus, sealhulgas EL, võtaks vastutuse kolmandates riikides toimuvate tõsiste inimõiguste rikkumistega tegelemise eest, kui nende riikide valitsused ei suuda või ei taha oma kodanikke kaitsta; rõhutab, et rahvusvahelise üldsuse selline tegevus

tähendab humanitaarsekkumist ja asjakohast diplomaatiliselt survet ning ainult viimase abinõuna kollektiivse jõu kasutamist ÜRO Julgeolekunõukogu egiidi all või loal; nõuab tungivalt, et EL osaleks aktiivselt ÜRO Julgeolekunõukogu kiire reformimises ning toetaks seda, et vältida kaitsmise kohustuse täitmatajätmist;

35. kiidab siinkohal Euroopa Liitu ja mitut liikmesriiki, mille eestvedamisel hoiti 2011. aastal Liibüas ära edasine tsiviilisikute vastane vägivald, kuid peab kahetsusväärseks ühise vastuse puudumist ELi tasandil;
36. on sügavalt mures inimõiguste olukorra pärast Liibüas, eriti seoses kinnipidamistingimuste ja sellega, kuidas sõjalised eri rühmitused, mida ajutine valitsus tegelikult ei kontrolli, kinnipeetuid kohtlevad, ning nõuab rahvusvaheliselt üldsuselt suuremat tähelepanu ja püsivat abi, mida nõudis ka inimõiguste ülemvolinik 25. jaanuaril 2012 ÜRO Julgeolekunõukogu ees;
37. võtab teadmiseks Euroopa Liidu ja rahvusvahelise üldsuse jõupingutused Süürias, kuid peab kahetsusväärseks, et need ei ole aidanud parandada kohapealset olukorda; väljendab taas suurt muret olukorra pärast Süürias, eeskätt seoses jätkuva inimõiguste ja humanitaarkriisiga; mõistab karmilt hukka Süüria ametivõimude korraldatud ulatuslikud jõhkrad repressioonid ning asjaolu, et Süüria režiim rikub süstemaatiliselt elanike, sh laste ja naiste inimõigusi ja põhivabadusi; kutsub Süüria ametivõime üles lõpetama viivitamata inimõiguste rikkumised ning järgima rahumeelse ja demokraatliku ülemineku tagamiseks oma kohustusi inimõigusi käsitleva rahvusvahelise õiguse kohaselt; avaldab uuesti ÜRO ja Araabia Liiga erisaadikule suurt toetust ning nõuab tungivalt, et ÜRO Julgeolekunõukogu võtaks vajalikud meetmed tsiviilisikute tapmise lõpetamiseks ning Süüria tõsiste sõjakuritegude ja inimõiguste rikkumiste eest vastutavate isikute Rahvusvahelise Kriminaalkohtu alla andmiseks;
38. väljendab heameelt ELi humanitaarabi vabatahtlikega seonduva uue algatuse üle, mille esimesel programmitöö perioodil (2014–2020) võimaldatakse ligi 10 000 eurooplasele osaleda humanitaarabioperatsioonides maailma neis paigus, kus abi kõige rohkem vajatakse, ning mille abil näidatakse üles Euroopa solidaarsust, pakkudes praktilist abi kogukondadele, keda on tabanud loodusõnnetused või inimtegevusest põhjustatud katastroofid;
39. väidab, et sõja- ja julgeolekuvaldkonna eraettevõtted peaksid vastutama nende töötajate poolt toime pandud kõikide inimõiguste ja humanitaarõiguse rikkumiste eest; kutsub ELi ja liikmesriike sõja- ja julgeolekuvaldkonna eraettevõtete laialdase kasutamise tingimustes suurendama oma jõupingutusi, et leida usaldusväärne õiguslik lahendus vastutusega seotud õiguslike lünkade vältimiseks;

Euroopa naabruspoliitika ja araabia kevad

40. toonitab, kui olulised on 2011. aasta ülestõusud araabia maailmas nii vabaduse-, õigluse- ja väärikusihaga väljendusena kui ka suure probleemina ELi poliitika jaoks kõnealuses piirkonnas ja sellest kaugemal; tunnistab, et EL on tõhustanud oma poliitilisi sidemeid nii ida- kui lõunanaabruses, kuid toob esile vajaduse õppida varasematest poliitilistest vigadest ja välja töötada uus poliitika, mis on kooskõlas inimõiguste austamise ja demokraatlike väärtuste toetamisega;

41. tunneb heameelt selle üle, et lõunanaabrusele suunatud ELi poliitikas on uus rõhk asetatud vastutusele ning inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtte universaalsete väärtustega seotud ühistele kohustustele; nõuab, et ELi ida- ja lõunasuunaline inimõigustealane poliitika oleks järjepidev; rõhutab vajadust vältida idas samasuguseid poliitilisi vigu, mis tehti lõunas enne 2011. aasta araabia kevadet;
42. rõhutab, kui oluline on naiste roll ja nende täielik osalemine poliitiliste ja majanduslike otsuste tegemises, eriti sõjajärgsetes rahu kindlustamise protsessides, läbirääkimistes demokraatiale ülemineku üle ning konfliktilahendamise-, lepitus- ja stabiliseerimisprotsessides, et suurendada teadlikkust diskrimineerimise kaotamisest ja pöörata sellele tähelepanu, eesmärgiga kaotada naiste diskrimineerimine paljudes kolmandates riikides käimasolevas demokratsiseerimisprotsessis;
43. kordab oma seisukohta, mille kohaselt peaks edusammudest lähtuv käsitlusviis põhinema selgelt määratletud kriteeriumidel, mis on seotud konkreetsete, mõõdetavate, saavutatavate, läbipaistvate ja tähtajaliste võrdlusalustega; kutsub Euroopa välisteenistust ja komisjoni üles rakendama seda käsitlusviisi süstemaatiliselt naabrusepoliitika eduaruannetes;
44. tunneb heameelt kodanikuühiskonnani jõudva ELi haardeulatuse üle ning rõhutab, et kodanikuühiskond peaks aitama süstemaatilisemalt ja korrapärasemalt kaasa inimõiguste riiklike strateegiate ja olukorra hindamiste väljatöötamisele, mida on vaja uue, edusammudest lähtuva käsitlusviisi nõuetekohaseks rakendamiseks ELi poliitikas;
45. peab kiiduväärseks ka tegevust, mida viiakse idapartnerluse algatuse raames ellu inimõiguste, demokraatia, põhivabaduste ja õigusriigi põhimõtte edendamiseks partnerriikides; kutsub Euroopa Liitu üles kasutama oma liikmesriikide autoritaarselt režiimilt demokraatlikule korrale ülemineku kogemust ning kandma neist kogemustest õpitu üle liidu idapoolsetes partnerriikides elluviidavatesse konkreetsetesse ja tulemuspõhistesse programmidesse; nõuab tungivalt, et EL oleks inimõiguste, demokraatia ning õigusriigi põhimõtte edendamisel partnerriikides aktiivsema ja ühtsema hoiakuga;
46. peab siiski kahetsusväärseks, et idapartnerluse poliitika võimaldab kohati väärtõlgendusi, kujunedes pigem kõikesallivuse ja andestuse ning idapartnerluse riikide suhtes sageli kehtivate topeltstandardite poliitikaks;
47. on jätkuvalt väga mures demokraatia, õigusriigi põhimõtte, põhivabaduste ja inimõiguste austamise puudumise pärast Valgevenes – ainsas Euroopa naaberriigis, mis ei osale täiel määral idapartnerluses ning Euronesti parlamentaarse assamblee töös –, eeskätt pärast 2010. aasta presidendivalimisi, ning sellele järgnevat meelevaldajate ja poliitilise opositsiooni vägivaldset mahasurumist, sealhulgas aktivistide kohtuprotsesse 2011. aastal, mis ei vastanud rahvusvahelistele normidele ning kus langetati ebaproportsionaalselt rangeid kohtuotsuseid; kiidab ELi ühtset reageerimist ELi diplomaatide Valgevenest väljasaatmisele 2012. aasta veebruaris; nõuab tungivalt, et liit ja tema liikmesriigid jääksid oma Valgevene-poliitikas järjekindlaks ja ühtseks ning survestaksid nimetatud režiimi, kasutades selleks muu hulgas sanktsioone (sh asjaomaste ametnike vastu), toetades siiski samal ajal kodanikuühiskonda selliste vahenditega nagu tõhusam viisalihtsustuskord ja suuremad haridus-, koolitus- ja muude

vahetusprogrammidega seotud võimalused; väljendab sügavat muret seoses Ales Bjaljatski vangistusega, mis kestab juba 4. augustist 2011; mõistab hukka Poola ja Leedu ametnike tegevuse, kes võimaldasid asjaomase pangateabe edastamisega Ales Bjaljatski vahistada; nõuab, et kõik ELi tasandi osalejad pingutaksid selliste vigade kordumise vältimise nimel;

48. nõuab tungivalt, et EL rakendaks sama ühtseid meetmeid inimõiguste rikkumiste suhtes kõikides kolmandates riikides – nii partnerriikides kui ka riikides, millega ELil on vähem tihedad suhted; nõuab, et EL osutaks kõikjal ja alati häälkalt inimõiguste rikkumistele ja mõistaks need hukka, olenemata sellest, missugusel tasandil või kui strateegiliselt olulised on partnerlussuhted asjaomase riigiga; rõhutab, et EL peaks kasutama rahalist abi ning majandussidemeid mõjutava mehhanismina, et tagada kõikide oma partnerite poolne kohustuste võtmine seoses selliste üleilmsete väärtustega nagu inimõigused;

ELi poliitika demokratiseerimise ja valimiste toetuseks

49. rõhutab, et inimõigused ja demokraatia toetavad üksteist, sest just inimõiguste austamise kaudu loovad ühiskonnad rahumeelseks demokraatlikuks konkurentsiks vajaliku vaba poliitilise ruumi; kiidab seetõttu heaks ELi suurenenud tähelepanu demokraatia edendamisele, mida näitab ka Euroopa demokraatia rahastu hiljutine asutamine;
50. rõhutab, et ELi valimiste vaatlusmissioonide aruannete ja soovitusetega seotud nõuetekohaste järelemeetmete võtmiseks on vaja kogu valimistsükli hõlmavat pikaajalist käsitust; rõhutab, kui oluline on koostada realistlikud ja teostatavad soovitused ning tagada, et ELi delegatsioonid jälgivad neid soovitusi ning et need hõlmataks poliitilisse dialoogi ja pakutava abi raamistikku; on seisukohal, et nende soovitusete täitmise jälgimisel ning inimõiguste ja demokraatia edusammude analüüsimisel peaks suurem roll olema ka Euroopa Parlamendi alalistel delegatsioonidel ja parlamentaarsetel ühisassambleedel; ergutab ELi valimiste vaatlusmissiooni suurendama kooskõlastatust muude rahvusvaheliste valimiste vaatlusmissioonidega, et parandada seeläbi ELi tegevuse sidusust asjaomases valdkonnas; rõhutab, et EL peaks investeerima kohalike vaatlejate koolitamisega, et arendada kolmandates riikides välja jätkusuutlik ning autonoomne valimisprotsess; juhib tähelepanu asjaolule, et demokraatiale ülemineku ning inimõiguste edendamise vallas tehtavate edusammude jaoks on vaja pikaajalisi strateegiaid ning lühemas perspektiivis ei pruugigi nendes valdkondades olla võimalik nähtavaid tulemusi saavutada; ergutab seega komisjoni ja Euroopa välisteenistust jälgima üksikasjalikult rohkem kui ainult üht valimistsükli, saates selleks ELi valimiste vaatlusmissioonid nendesse riikidesse, kus toimub üleminek autoritaarselt korraldatud demokraatiale või kus on demokraatiale ülemineku poole pürgimisel esinenud tõsiseid tagasilööke;
51. kordab nõukogule ja komisjonile tehtud üleskutset töötada ELi valimiste vaatlusmissioonide jaoks välja sidus pikaajaline strateegia, mille kohaselt järgneks igale missioonile kaks aastat pärast selle toimumist demokraatia edusammude hindamine, millesse oleks nõuetekohaselt kaasatud asjaomase missiooni peavaatleja ja mida käsitletakse Euroopa Parlamendi iga-aastasel inimõigustealasel arutelul asepresidendi ja kõrge esindaja osavõtul; tuleb meelde asepresidendi ja kõrge esindaja kohustust pöörata valimisvaatlusega seoses tähelepanu naiste, rahvusvähemuste ja puudega inimeste osalemisele nii kandidaatidena kui ka hääletajatena;

52. rõhutab, et EL peab osalema erakondade töös, et võimaldada sidusrühmadel jagada vahendeid ja tehnikaid, mille abil tugevdada sidemeid üldsusega, korraldada konkurentsivõimelisi valimiskampaaniaid ning teha oma ametiajal tulemuslikku tööd; rõhutab, et demokratiseerimise protsessi tuleb kaasata ka kodanikud, rohujuuretasandi liikumised ja kodanikuühiskond; usub seega, et EL peaks rahastama programme, millega edendatakse kodanikuosalust, valijate harimist, toetusmeetmete korraldamist ning ajakirjandus- ja sõnavabadust ning millega aidatakse kodanikel kasutada oma õigusi ja mille puhul on üldiselt tagatud ka poliitiline järelevalve;
53. on arvamusel, et naiste võrdne osalemine poliitikas ning valitsuses on demokraatia ülesehitamiseks ning püsimiseks hädavajalik; rõhutab seega, et ELi inimõiguste- ning demokraatia alastes programmides tuleks esmajoones arvesse võtta naiste osaluse ja suutlikkuse suurendamist seadusandlikus töös, erakondades ja kodanikuühiskonnas nii juhtidena, aktivistidena kui ka lihtsalt teadlike kodanikena; on seisukohal, et EL peab jätkuvalt naisi toetama ja innustama, et nad astuksid poliitikasse ja osaleksid tähendusrikkalt ühiskondliku ja poliitilise elu igas tahus; juhib tähelepanu asjaolule, et naiste täielik osalemine poliitikaelus ei piirdu ainult statistiliste eesmärkide saavutamise ja kandidaatide ja valitute arvuga, vaid soolise võrdsuse tagamine tähendab naiste õigustega seonduvate probleemide arvestamist poliitikakujundamisel ning tagamist, et naised saaksid osaleda kõikides avaliku, poliitilise ja majanduselu tahkudes vabalt ja tulemuslikult;
54. tuletab meelde, et demokraatia õiguspäraste aluste, korralikult toimiva kodanikuühiskonna ning demokraatliku ja õigustele tugineva ühiskonna rajamine on pikaajaline protsess, mis peab algama kõige madalamalt tasandilt ja vajab riigisisest, piirkondlikku, kohalikku ja rahvusvahelist toetust;
55. tunneb heameelt demokraatia toetamise direktoraadi loomise üle parlamendis ning selle valimiste koordineerimisrühma volituste laiendamise üle, mille tagajärjel muudeti see demokraatia toetamise ja valimiste koordineerimise rühmaks; loodab, et Euroopa Parlamendi demokraatia (sh erakondade) toetamise alast tegevust tõhustatakse veelgi, eelkõige selle parlamentaarse demokraatia edendamise ameti ja valimiste vaatlusüksuse kaudu;

Inimõigustealased dialoogid ja konsulteerimine kolmandate riikidega

56. tunnistas kolmandate riikidega peetavate laiaulatuslike inimõigustealaste dialoogide potentsiaali, mis on eriti suur, kui lisaks neile rakendatakse ka inimõiguste valdkonna riigipõhiseid strateegiaid; rõhutab, et kõnealuseid dialooge ei tuleks siiski kasutada selleks, et tõrjuda inimõigustealased arutelud kõrvale muudest kõrgema tasandi poliitilistest dialoogidest, näiteks tippkohtumistelt; nõuab samuti, et inimõigustealased kaalutlused oleksid ELi suhetes kolmandate riikidega kesksel kohal;
57. rõhutab, kui oluline on, et EL kasutaks neid dialooge konkreetsete probleemsete juhtumite käsitlemiseks, eelkõige seoses meelsusvangidega, kes on vangistatud sõna-, kogunemis-, usu- või veendumusvabaduse rahumeelse kasutamise eest; kutsus ELi üles selliseid juhtumeid asjaomaste riikidega tulemuslikult läbi vaatama;
58. kordab siiski oma muret seoses pettumustvalmistava asjaoluga, et mitmetes

inimõigustealastes dialoogides ei ole tehtud mingeid edusamme ning puuduvad ka läbipaistvad võrdlusalusel, mille abil inimõiguste olukorra paranemist või halvenemist tegelikult hinnata; märgib, et EL näeb endiselt vaeva, et leppida eelkõige Hiina ja Venemaaga kokku inimõigustealaste dialoogide täiustatud korras; kutsub hiljuti ametisse nimetatud ELi inimõiguste eriesindajat üles võtma nii nendes kui ka muudes inimõigustealastes dialoogides juhtpositsiooni ning kujundama jätkuvas koostöös parlamendiga välja uue tulemuspõhise lähenemisviisi;

59. rõhutab, et kuigi Hiina ametivõimud on teinud mõned sammud õiges suunas, halveneb inimõiguste olukord Hiinas jätkuvalt ning seda näitlikustavad üha laienevad sotsiaalsed rahunused, inimõiguste kaitsjate, juristide, blogijate ja ühiskonnaaktivistide järjest karmim kontrollimine ja repressioonid ning tiibetlaste ja nende kultuurilise identiteedi mahasurumise sihipärane poliitika; nõuab tungivalt, et Hiina ametivõimud teeksid Tiibeti rahvaga tõsist koostööd, et hinnata Tiibeti munkade ja nunnade enesesüütamiste algpõhjuseid, nõuab samuti, et Hiina võimud lõpetaksid tiibetlaste ahistamise ja hirmutamise selle eest, et nad kasutavad oma sõna-, kogunemis- ja ühinemisvabaduse õigust, lõpetaksid igasuguse ülemäärase jõu kasutamise protestijate vastu, uuriks kõiki inimõiguste rikkumiste juhtumeid ning lubaksid protestialadele sõltumatud vaatlejad;
60. kordab oma üleskutset nimetada ametisse ELi Tiibeti eriesindaja, kes vastutaks inimõiguste kaitsmise eest ja muude asjakohaste küsimuste hulgas ka õiguse eest praktiseerida Hiinas vabalt oma usku ja kultuuri;
61. on endiselt pettunud, et parlamenti ei ole süstemaatiliselt kaasatud inimõigustealaste dialoogide, sealhulgas Venemaa ja Hiinaga peetavate dialoogide hindamisse; nõuab parlamendi ametlikku kaasamist nendesse hindamistesse ning tuleb meelde, et ELi suunistes inimõigustealaste dialoogide kohta on märgitud, et sellesse hindamisse kaasatakse kodanikuühiskond;
62. kordab, et kõikides ELi inimõigustealastes dialoogides selliste kolmandate riikidega, kellega on sõlmitud koostöö- või assotsieerimislepingud, tuleb süsteemselt arvesse võtta ka naiste olukorda, naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse edendamist ning võitlust naistevastase vägivalla vastu;

ELi sanktsioonid ning inimõiguste ja demokraatia klauslid ELi lepingutes

63. tunneb heameelt inimõigusi käsitlevas ELi tegevuskavas võetud kohustuse üle töötada välja meetodid, mille abil analüüsida kaubandus- ja/või investimislepingute läbirääkimiste algatamise või sõlmimise kontekstis paremini inimõiguste olukorda kolmandates riikides; kutsub ELi üles tagama, et GSP+ staatuse andmine on kindlalt seotud peamiste rahvusvaheliste inimõigustealaste õigusaktide ratifitseerimise ja rakendamise asjaomases riigis, kusjuures selliste kohustuste täitmist hinnatakse korrapäraselt, pöörates erilist tähelepanu sõna-, kogunemis-, ühinemis-, usu- ja veendumusvabadusele ning vähemuste, naiste ja laste õigustele; toonitab eelkõige vajadust tagada sisserändajate inimõiguste kaitse läbipaistvus;
64. peab kiiduväärseks ELi püüdeid lisada kõikidesse ELi poliitilistesse raamlepingutesse inimõiguste ja demokraatia klauslid ning nõuab veel kord, et eranditult kõik lepingulised suhted kolmandate riikidega – nii tööstus- kui ka arenguriikidega –, muu hulgas

valdkondlikud lepingud, kaubanduslepingud ning tehnilise või finantsabi lepingud peavad sisaldama inimõiguste ja demokraatia kohta selgesõnalisi tingimusi ja klausleid; on seisukohal, et praeguses üldiste tariifsete soodustuste kavas sisalduvad künnised, mille alusel võib inimõiguste klauslitega seoses meetmeid võtta, on kõrged, kuid need tuleks kohandada vastavaks iga asjaomase riigi olukorrale; märgib ära uue, 2011. aastal esitatud ettepaneku reformida üldiste tariifsete soodustuste kava, mis eeldab konsulteerimiskorra laiendamist ning selliste sätete lisamist, mis hõlbustaksid inimõiguste rikkumiste uurimist üldiste tariifsete soodustuste kava komitees; väljendab sellega seoses sügavat muret halveneva inimõiguste olukorra pärast Kambodžas, kus maade hõivamine on viinud vaesuse suurenemiseni ning ELi ja Kambodža vahel sõlmitud kehtivates kokkulepetes sisalduvate inimõiguste klauslite rikkumiseni; hoiatab, et piisava järjepidevuse puudumine inimõiguste klausli rakendamisel võib õhnestada ELi tingimuslikkuse poliitika usaldusväärust ning tõhusust;

65. väljendab heameelt ELi institutsioonide ja liikmesriikide poolt 2011. aastal võetud meetmete ja väljatöötatud kavade üle, mille eesmärk on luua ettevõtja sotsiaalse vastutuse vallas sidusam ja kooskõlastatum poliitika, et toetada muu hulgas inimõiguste tagamist maailmas ning ÜRO 2011. aasta äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtete rakendamist;
66. rõhutab, kui oluline on käsitleda kolmandate või arenguriikidega sõlmitavates kaubanduslepingutes ka ettevõtja sotsiaalset vastutust, et edendada inimõigusi ning sotsiaalseid ja keskkonnaalaseid norme; soovib lisada kõikidesse tulevikus sõlmitavatesse vabakaubanduslepingutesse lisaks sotsiaalküsimusi ja keskkonda käsitlevatele peatükkidele ka kõikehõlmava inimõigustealase peatüki; kutsub komisjoni üles kasutama vabakaubanduslepinguid, et edendada nelja peamist tööõiguse põhieeglit, täpsemalt ühinemisvabadust ja õigust pidada kollektiivlääbirääkimisi, sunniviisilise töö kõikide vormide kaotamist, lapstööjõu kaotamist ning tööalase diskrimineerimise kaotamist; toonitab veel, et GSP+ süsteemi järelevalve- ja jõustamismehhanisme tuleks veelgi tugevdada;
67. kordab, et lepingutes sisalduva inimõiguste klausli järjepidev kohaldamine on Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning kolmandate riikide vahelistes suhetes keskse tähtsusega; rõhutab, kui tähtis on vaadata uuesti läbi liikmesriikide terrorismivastase võitluse nimel tehtud senine koostöö repressioonimehhanismiga; toonitab sellega seoses, et hiljuti läbi vaadatud Euroopa naabruspoliitikas tuleb keskenduda julgeolekusektori reformi toetamisele ning tagada eelkõige selge vahetegemise luure ja õiguskaitse valdkonna ülesannete vahel; kutsab asepresidenti ja kõrget esindajat, ELi inimõiguste eriesindajat, Euroopa välisteenistust, nõukogu ja komisjoni üles tõhustama kolmandate riikidega kavandatavate terrorismivastase võitluse abiprojektide väljatöötamisel ja rakendamisel ning igasugustes kolmandate riikidega peetavates terrorismivastase võitluse alastes dialoogides koostööd piinamise ja ebainimliku või alandava kohtlemise või karistamise tõkestamise Euroopa komiteega ja muude Euroopa Nõukogu asjakohaste mehhanismidega;
68. rõhutab, kui oluline on jätkata tööd ülemaailmsete tavadega, mis on seotud eelkõige salajase kinnipidamise kasutamise ja terrorismivastases võitluses; rõhutab, et terrorismivastase võitlusega ei tohi mitte mingil juhul õigustada inimõiguste rikkumisi ei kolmandates riikides ega ka Euroopa Liidu territooriumil; juhib sellega seoses tähelepanu

oma 11. septembri 2012. aasta resolutsioonile kinnipeetavate väidetava transpordi ja ebaseadusliku kinnipidamise kohta Euroopa riikides Luure Keskagentuuri (LKA) poolt ning Euroopa Parlamendi LKA poolt kinnipeetavate transpordiks ja ebaseaduslikuks kinnipidamiseks Euroopa riikide väidetava kasutamise uurimise ajutise komisjoni raporti järeelmeetmete kohta ning liikmesriikide taotlusele parlamendi soovitude rakendamise kohta;

69. rõhutab, kui oluline on, et EL järgiks ja rakendaks täielikult oma rahvusvahelisi kohustusi, meetmeid ja välispoliitika vahendeid, nagu piinamist käsitlevad suunised ja inimõigustealased dialoogid, et tema assotsieerimislepingute inimõiguste klauslite range rakendamise nõudeid võetaks tõsisemalt; toonitab, kui oluline on, et EL nõuaks oma olulistelt liitlastelt nii nende siseriiklike kui ka rahvusvaheliste õigusaktide järgimist;
70. soovib inimõiguste klausli tõsiseltvõetavuse ja ELi tegevuse prognoositavuse suurendamist silmas pidades, et klauslit täiendataks, lisades sellesse sellised poliitilised ja õiguslikud menetlusemehhanismid, mida kasutatakse taotluse korral peatada kahepoolne koostöö inimõiguste sellise korduva ja/või süsteemse rikkumise tõttu, millega rikutakse ka rahvusvahelist õigust;
71. kutsub Euroopa Liitu üles tagama, et kõik kolmandate riikidega sõlmitud kaubanduslepingud sisaldaksid klausleid, mille eesmärk on toetada sotsiaalset ühtekuuluvust, tagada sotsiaal- ja keskkonnanormide ja tööstandardite järgimine ning loodusvarade, eelkõige maa ja vee usaldusväärne haldamine; märgib, et EL töötab välja inimõiguste olukorra jälgimismehhanismi, mis võetakse mitmete riikidega sõlmitavatesse uutesse partnerlus- ja koostöölepingutesse ning muudesse kaubanduslepingutesse; on mures, et kõnealune jälgimismehhanism ei ole piisavalt nõudlik ja selgelt piiritletud, mistõttu satub ohtu ELi aluslepingust lähtuv kohustus edendada maailmas inimõigusi ja demokraatiat; on sellega seoses eriti mures Usbekistaniga sõlmitud partnerlus- ja koostöölepingu pärast ning veel sõlmimata partnerlus- ja koostöölepingu sõlmimise pärast Turkmenistaniga;
72. soovib veel kord, et EL järgiks liidu sanktsioonide ja piiravate meetmete suhtes järjekindlamat ja tõhusamat poliitikat, milles esitatakse selged kriteeriumid selle kohta, millal ja missuguseid sanktsioone tuleb kohaldada, ning mis sisaldaks ka läbipaistvaid võrdlusaluseid meetmete tühistamise jaoks; kutsub nõukogu üles tagama, et piiravate meetmete või sanktsioonide üle otsustamisel välditakse igasuguseid topeltstandardeid ning et kõnealuseid piiravaid meetmeid või sanktsioone kohaldatakse sõltumata poliitilistest, majanduslikest ja julgeolekuhuvidest;
73. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegelema rahvusvahelisel tasandil, eelkõige kehtivate ja läbirääkimiste järgus olevate kahepoolsete assotsieerimis- ja rahvusvaheliste kaubanduslepingute raames ka naistevastase vägivalla ja inimõiguste rikkumise soolise mõõtmega;

Sõnavabadus (sotsiaalmeedia / digitaalne vabadus)

74. märgib, et araabia kevad näitas, et uus üleilmne info- ja kommunikatsioonistruktuur loob sõnavabaduse jaoks uued kanalid ja võimaldab kasutada uusi, traditsioonilistest meetoditest edasi arenenud poliitilise osalemise viise; juhib sellega seoses tähelepanu

asjaolule, et maapiirkonnad ei ole tihti kaasaegse kommunikatsioonitehnoloogiaga piisavalt ühendatud; kutsub ELi institutsioone ja liikmesriike üles rakendama uue tehnoloogia suurt potentsiaali ka ELi välispoliitikas, rõhutades siiski, et rahalist abi antakse vaid organiseeritud rühmadele, kellel on olemas selge ja järjekindel poliitiline tegevuskava; kutsub ELi institutsioone ja liikmesriike üles tegelema interneti tsenseerimise ja represseerimise ohuga; tunneb heameelt selle üle, et 2011. aasta detsembris algatati strateegia „No Disconnect”, mille eesmärk on töötada välja vahendid, mille abil EL saaks vajaduse korral aidata kodanikuühiskonna organisatsioonidel ja tavakodanikel tulla toime juurdepääsu meelevaldse katkestamisega elektroonilisele kommunikatsioonitehnoloogiale, sealhulgas internetile;

75. tunnistab, et suurenev sõltuvus info- ja kommunikatsioonitehnoloogia taristust tekitab rahvusvahelisel tasandil tõenäoliselt uusi kaitsetuid kohti ja julgeolekuprobleeme; tuletab siiski meelde, et paljud detsentraliseeritud jooned, mis teevad internetist küberjulgeolekualase probleemi, on samad omadused, mis teevad internetist repressiivsete režiimide all elavate inimõiguste kaitsjate jaoks võimsa tööriista; rõhutab seepärast, kui oluline on küberjulgeoleku, küberkuritegevuse vastase võitluse, interneti haldamise ja muude selle valdkonna ELi poliitikasuundadega seotud meetmete ja programmide väljatöötamisel selget inimõiguste mõõdet, sh inimõigustealaste tagajärgede mõjuhindamist hõlmav laiahaardeline digitaalse vabaduse strateegia; palub sellega seoses, et komisjon ja Euroopa välisteenistus näitaksid välja suuremat algatusvõimet ning süvalaiendaksid suhetes kolmandate riikidega küberjulgeoleku aspekti;
76. rõhutab, et kodanike ja ettevõtete represseerimine ja kontrollimine omab järjest suuremat tehnoloogilist mõõdet, mis hõlmab sisu blokeerimist ning inimõiguste kaitsjate, ajakirjanike, aktivistide ja teisitimõtlejate jälgimist ja tuvastamist, samuti internetipõhise seadusliku eneseväljenduse käsitamist kuriteona ja piiravate õigusaktide vastuvõtmist selliste meetmete õigustamiseks; soovib digitaalsete vabaduste edendamist ja kaitset süvalaiendada ja kord aastas läbi vaadata, et tagada kogu ELi välistegevuse ning rahastamise, abipoliitika ja rahastamisvahendite aruandlus ja järjekindlus; kutsub komisjoni ja nõukogu üles üksmeelselt tunnistama, et digitaalne vabadus on põhiõigus ning vältimatult vajalik eeltingimus selleks, et kasutada universaalseid inimõigusi (näiteks sõna- ja kogunemisvabadust, õigus pääseda juurde teabele) ja tagada ühiskonnas läbipaistvus ja vastutus;
77. tunneb heameelt inimõigusi käsitlevas ELi tegevuskavas võetud kohustuse üle töötada välja uued avalikud suunised sõnavabaduse kohta võrgus ja võrgust väljas ning muu hulgas ka blogijate ja ajakirjanike, inimõiguste kaitsjate ning opositsioonierakondade kaitsmise kohta;
78. rõhutab, et oluline on ergutada vaba ja sõltumatut ajakirjandust ja meediat, kellel on oluline roll õigusriigi põhimõtete säilitamisel ja korrupsiooni vastu võitlemisel;
79. märgib murega, et ajakirjanike ja meediatöötajate vastased rünnakud ja nende hirmutamise on maailmas murettekitavalt sagenemas; nõuab, et EL tõhustaks liidu partnerite ja muude riikidega peetavates dialoogides tehtavaid jõupingutusi nende julgeoleku parandamiseks;
80. tunneb sügavat muret arengute pärast, mille kohaselt piiratakse homoseksuaalsuse ja

transseksuaalsuse vääritimõistmise tõttu sõna- ja kogunemisvabadust; tuletab meelde, et sellised seadused ja ettepanekud ei ole kooskõlas kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise paktiga, mille kohaselt on seksuaalsel sättumusel põhinevad diskrimineerivad seadused ja tavad lubamatud; kutsub asepresidenti ja kõrget esindajat ning inimõiguste eriesindajat üles neid probleeme süstemaatiliselt käsitlema;

81. avaldab kahetsust asjaolu pärast, et ELi päritoluga tehnoloogiat ja teenuseid kasutatakse kolmandates riikides inimõiguste rikkumiseks teabe tsenseerimise, massijärelevalve, jälgimise ning kodanike ja nende tegevuse jälitamise kaudu (mobiil)telefonivõrkudes ja internetis; väljendab muret seoses väidetega, et teatavad ELi ettevõtted teevad autoritaarsete režiimidega koostööd, pakkudes neile kohalike seaduste järgimise ettekäändel tasuta ja piiramatut juurdepääsu oma võrkudele ja andmebaasidele, nagu tegi ELis asuv ettevõtte TeliaSonera mitmes endises Nõukogude Liidu riigis; on veendunud, et Euroopa ettevõtted, nende tütarettvõtted ja alltöövõtjad peaksid etendama sotsiaalsete normide edendamisel ja levitamisel kogu maailmas suurt rolli ning seega peaks nende tegevus juhinduma Euroopa väärtustest, mistõttu ei tohiks nad välisturgude laiendamise nimel kunagi õõnestada inimõigusi;
82. kiidab heaks nõukogu otsuse keelata teatava infotehnoloogia ja -teenuste eksport Süüriasse ja Iraani ning nõuab tungival, et Euroopa Liit peaks nimetatud juhtumeid tulevikus muude repressiivsete režiimide suhtes piiravate meetmete kehtestamisel pretsedendiks; toetab kindlalt ettepanekut võtta ELi kahesuguse kasutusega kaupade ekspordikontrollisüsteemi aluseks ka inimõiguste rikkumised, mille tõttu võivad liikmesriigid kehtestada loetlemata kaupadele ekspordipiirangud; juhib seetõttu tähelepanu oma seisukohale seoses ettepanekuga võtta vastu määrus, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 428/2009, millega kehtestatakse ühenduse kord kahesuguse kasutusega kaupade ekspordi, edasitoimetamise, vahendamise ja transiidi kontrollimiseks;

ELi toetus kodanikuühiskonnale ja inimõiguste kaitsjatele

83. toonitab, et tugeva ja aktiivse kodanikuühiskonna väljakujundamine on põhitegur, mis teeb võimalikuks demokraatia edenemise ja inimõiguste parema kaitse; rõhutab, et araabia kevade ajaloolised muutused põhjustas just kodanikuühiskonna osalus;
84. tunnustab ELi jõupingutusi kodanikuühiskonna organisatsioonide toetamise tõhustamise vallas; hindab eelkõige Euroopa Liidu suutlikkust tegeleda kodanikuühiskonnaga otse (demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi, kodanikuühiskonna rahastu ja Euroopa demokraatia rahastu kaudu); peab siiski kahetsusväärseks, et ELil puudub jõulisem süstemaatiline poliitika veenmaks partnerriike kaotama lubamatud õiguslikud ja halduslikud piirangud, millega piiratakse universaalset kogunemis- ja ühinemisvabadust; nõuab selliste poliitiliste suuniste väljatöötamist;
85. kinnitab veel oma toetust demokraatliku omavastutuse põhimõtte rakendamisele ELi arengukoostöös ning peab sellega seoses ülioluliseks kodanikuühiskonda; rõhutab, et kõik ELi töötajad peaksid tegema oma lähetusriigi kodanikuühiskonnaga tihedat koostööd; juhib tähelepanu asjaolule, et kodanikuühiskonnaga tehtav suurem koostöö aitaks oluliselt kaasa teostatavate ja realistlike inimõiguslaste riigipõhiste strateegiate koostamisele, milles arvestatakse ka asjaomaste riikide prioriteete;

86. peab kahetsusväärseks, et inimõiguste kaitsjate tagakiusamine ja tõrjumine on kogu maailmas endiselt laialt levinud; juhib tähelepanu demokraatliku ruumi piirangutele;
87. tunneb heameelt ELi toetuse üle ÜRO Peaassamblee kolmanda komitee 2011. aasta novembri resolutsioonile inimõiguste kaitsjate kohta, aga ka ELi-poolse avaliku toetuse üle ÜRO eriraportöörile inimõiguste kaitsjate ning nende kaitsmiseks kasutatavate asjakohaste piirkondlike mehhanismide küsimuses;
88. toetab kavatsust luua vabatahtlik Euroopa algatus, et pakkuda EIDHRi rahastusel ajutist varjupaika inimõiguste kaitsjatele, kes peavad oma päritoluriigist kiirelt ümber asuma; rõhutab, et see algatus tuleks ellu viia nii, et sellega täiendataks juba olemasolevat varjupaigasüsteemi;
89. märgib, et kõige lähemalt puutuvad ohtudega kokku need inimõiguste kaitsjad, kes töötavad kõrvalistes piirkondades ja konfliktialadel ning omavad kõige vähem kokkupuudet ELi töötajatega; nõuab, et kõik ELi delegatsioonid töötaksid välja kohalikud inimõiguste strateegiad, et hoida kohapeal tegutsevate inimõiguste kaitsjatega korrapäraselt sidet ning pakkuda neile vajalikku abi ja kaitset, nagu nähakse ette inimõiguste kaitsjaid käsitlevates ELi suunistes;
90. rõhutab, kui oluline on ELi ennetav tegutsemine (reageerimine ja ohtu sattunud inimõiguste kaitsjate toetamine, inimõiguste kaitsjate vastu algatatud kohtuprotsesside vaatlemine ning kiire, häälekas ja nähtav reageerimine sõna-, kogunemis- ja ühinemisvabaduse piiramisele) ja see, et EL pakuks inimõiguste kaitsjatele ja/või nende perekondadele süstemaatiliselt teavet nende huvides võetud meetmete kohta, nagu nähakse ette inimõiguste kaitsjaid käsitlevates ELi suunistes; nõuab sellega seoses ohtu sattunud inimõiguste kaitsjatele kiireloomulisi kaitsemeetmeid pakkuva demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi mehhanismi tugevdamist;
91. peab kahetsusväärseks, et parlamendi üleskutse suurendada iga-aastase Sahharovi auhinna nähtavust ei ole vilja kandud – Sahharovi auhinda mainitakse pealiskaudselt ainult aastaaruande Euroopa Parlamenti käsitlevas osas; rõhutab veel kord, et Euroopa välisteenistus peab võtma kandidaatide ja laureaatide heaolu ning nende päritoluriikide olukorra suhtes nõuetekohaseid järelmeetmeid; kordab Euroopa välisteenistusele ja komisjonile esitatud üleskutset pidada Sahharovi auhinna kandidaatide ja laureaatidega korrapäraselt ühendust, et tagada pidev dialoog, inimõiguste olukorra jälgimine asjaomastes riikides ning tagakiusatavate kandidaatide ja laureaatide kaitse; kutsub Euroopa välisteenistust üles käsitlema inimõigustealase aastaaruande inimõiguste kaitsjate osas ka Sahharovi auhinda;
92. kutsub komisjoni ja nõukogu üles toetama ja koolitama inimõiguste kaitsjaid, kodanikuühiskonna aktiviste ja sõltumatuid ajakirjanikke, suurendama nende mõjuvõimu, tagama internetis nende turvalisuse ja vabaduse ning kehtestama võrgus põhiõigused, nagu sõna-, kogunemis- ja ühinemisvabadus;

ELi võitlus surmanuhtluse vastu

93. kinnitab veel kord, et on kõikidel juhtudel ja asjaoludel kindlalt surmanuhtluse vastu ning toetab jõuliselt ELi püüdeid suruda ÜRO Peaassamblee 67. istungjärgul läbi karm

resolutsioon surmanuhtlusele moratooriumi kehtestamise kohta, pidades silmas ka eesmärki hoogustada enne surmanuhtluse vastase maailmakongressi toimumist selleteemalist arutelu; rõhutab asjaolu, et ELil on surmanuhtluse vastu võitlemisel juhtiv roll ja EL on ka sellesse peamine panustaja;

94. kutsub liikmesriike üles hoiduma selliste kaupade turustamisest või levitamisest, mis on keelatud vastavalt 27. juuni 2005. aasta määrusele (EÜ) nr 1236/2005 (mis käsitleb kauplemist teatavate kaupadega, mida on võimalik kasutada surmanuhtluse täideviimiseks, piinamiseks või muul julmal, ebainimlikul või alandaval moel kohtlemiseks või karistamiseks); nõuab ELi ravimitootjate toodetud ja kolmandates riikides surmanuhtluse täideviimiseks kasutada võidavate ravimite ekspordi korrapärast ja ajakohastatud kontrollimist; väljendab sellega seoses heameelt komisjoni 2011. aasta otsuse üle muuta määrust (EÜ) nr 1236/2005, et tugevdada ekspordikontrolli teatavate ravimite puhul, mida saab kasutada surmanuhtluse täideviimiseks; kiidab heaks teatavate ELi ravimitootjate ennetavad meetmed ekspordi peatamiseks sellistesse kolmandatesse riikidesse, kus asjaomaste ravimite kasutamine hukkamise eesmärgil on tõenäoline; nõuab tungivalt, et sarnaseid meetmeid võtaks rohkem ELi ravimitootjaid; kutsub komisjoni üles lisama määrusesse (EÜ) nr 1236/2005 sellise üldklausli, millega sätestatakse muu hulgas kord, et enne hukkamiste läbiviimisel või piinamisel kasutada võidavate ravimite ekspordimist tuleb taotleda selle jaoks luba;
95. tunneb heameelt inimõigusorganisatsioonide hinnangu üle, mille kohaselt on surmanuhtluse kasutamisel 2011. aastal näha üldist suundumust selle kaotamise poole; peab siiski kahetsusväärseks, et Iraanis, Iraagis ja Saudi Araabias suurenes hukkamiste arv märkimisväärselt; väljendab tõsist pettumust Hiina keeldumise pärast avalikustada usaldusväärne teave surmanuhtluse ja hukkamiste kohta riigis – Amnesty Internationali hinnangul ulatub nende arv tuhandetesse; väljendab heameelt surmanuhtluse kaotamise üle USAs Illinoisi osariigis, kuid peab kahetsusväärseks surmanuhtluse jätkuvat kasutamist USAs, kes oli 2011. aastal ainus surmanuhtlust praktiseeriv G8 riik; tuletab murega meelde, et ainus Euroopa riik, kus surmanuhtlus on jätkuvalt kasutusel, on Valgevene; nõuab tungivalt, et EL ja liikmesriigid jätkaksid selle küsimuse järjekindlat tähtsustamist nimetatud riikidega peetava dialoogi raames;

Piinamine ning muu julm, ebainimlik ja inimväärikust alandav kohtlemine või karistamine

96. väljendab heameelt asjaolu üle, et vastu on võetud ajakohastatud suunised kolmandatele riikidele suunatud ELi poliitika kohta, mis käsitleb piinamist ning muud julma, ebainimlikku ja inimväärikust alandavat kohtlemist või karistamist; tuletab aga meelde, et tõeliste edusammude saavutamiseks ELi poliitikas on vaja lahendada teadlikkuse tõstmise ja rakendamise seotud probleemid;
97. tunneb heameelt selle üle, et ajakohastatud suunistes on erikaitset vajavate rühmade sekka arvatud ka isikud, kelle diskrimineerimise aluseks on seksuaalne sättumus või sooline identiteet, ning kohustuse üle nõuda kolmandatelt riikidelt sisemenetluse kehtestamist sootundlike ja lapsi arvestavate kaebuste ja aruannete käsitlemiseks; peab siiski kahetsusväärseks, et piinamisvastase võitluse vallas tehtavates ELi kooskõlastatud jõupingutustes ei käsitleta põhjalikumalt selle soolist mõõdet, mille põhjuseks on peamiselt arvestatava teabe puudumine kõikide piinamise ja väärkohtlemise vormide

kohta;

98. rõhutab, kui oluline on siduda ELi suunised ÜRO piinamisvastase konventsiooni fakultatiivprotokolliga tingimuste rakendamisega, pöörates erilist tähelepanu riiklikele ennetusmehhanismidele;
99. juhib tähelepanu sellele, et ÜRO kasutatava orjuse määratluse kohaselt on orjus üksikisiku seisund või olukord, mil tema suhtes kehtivad omandiõigused või mõned nendest õigustest; mõistab hukka asjaolu, et nüüdisaegsed orjapidamise vormid eksisteerivad isegi Euroopa Liidus; nõuab sellega seoses, et komisjon karmistaks kõnealuses valdkonnas oma poliitikat, pöörates erilist tähelepanu kodutöötajatele, kuna see sotsiaalne ja kutsealane kategooria puutub selliste orjuse vormidega kõige enam kokku;
100. peab kahetsusväärseks, et psühhiaatria poliitiline kuritarvitamine on jätkuvalt valus probleem nendes mitmetes riikides, kus vägivaldseid psühhiaatrilisi meetodeid on kasutatud demokraatiavastase režiimi toetamiseks ning ühiskonna teisitimõtleva osa ja üksikisikute hirmutamiseks ja tõkestamiseks; rõhutab murelikult, et sellise suundumusega kaasneb ebamäärases ja raskesti märgatavas vormis piinamine, sh psühholoogiline terror ja vanglatingimuste halvenemine;
101. juhib tähelepanu sellele, kui oluline on ÜRO eriraportööri 5. augusti 2011. aasta raport (A/66/268), milles käsitletakse piinamist ja muud julma, ebainimlikku ja inimväärkust alandavat kohtlemist või karistamist ning milles keskendutakse üksikvangistuse mõjule ja muu hulgas selle meetodi kasutamisele psühhiaatriakliinikutes; väljendab tõsist muret seoses eri riikidest pärit tõenditega, mille kohaselt kasutatakse psühhiaatria haigilaid tegelikult kinnipidamiskeskustena; kutsub asepresidenti ja kõrget esindajat, ELi inimõiguste eriesindajat, Euroopa välisteenistust ning komisjoni üles pöörama sellele probleemile asjakohast tähelepanu;
102. väljendab muret seoses piinamisohvrite rehabiliteerimiskeskuste edasise toimimisega; kutsub Euroopa välisteenistust ja komisjoni talitust ületama välis- ja sisepoliitika vahelist lõhet, et tagada, et halduspädevuse piirid ei seaks ohtu ELi toetust rehabilitatsioonikeskustele nii liidus kui ka väljaspool liitu;
103. peab kahetsusväärseks, et Küprose okupeeritud aladel on inimõiguste rikkumised endiselt valus probleem; märgib, et Türgi väed ei luba siiani tuhandetel pagulastel, kes on pidanud maha jätta oma kodud ja vara, elada oma kodumaal; märgib lisaks, et kadunuks jäänud isikute perekondade ja sugulaste õigust saada oma lähedaste saatuse kohta teavet eiratakse endiselt, sest Türgi ei võimalda pääsu militaartsoonidesse ega ka arhiividele, milles hoitakse Küprosel teadmata kadunud isikutega tegeleva komisjoni asjaomaseid uurimisarandeid;

Diskrimineerimine

104. nõuab, et ELi ja kolmandate riikide vahelises inimõiguste teemalises poliitilises dialoogis oleks mittediskrimineerimise mõiste välja toodud kaasavamal ja kõikehõlmavamal kujul, hõlmates muu hulgas diskrimineerimist usutunnistuse või veendumuste, soo, rassilise või etnilise kuuluvuse, vanuse, puuete, seksuaalse sättumuse ja soolise identiteedi alusel;

- 105.rõhutab, et selleks, et tagada ELi välispoliitika usaldusväärsus ja järjepidevus põhiõiguste, võrdsuse ja mittediskrimineerimise vallas, peaks nõukogu võtma vastu direktiivi, milles käsitletakse võrdset kohtlemist sõltumata isikute usutunnistusest või veendumustest, puudest, vanusest või seksuaalsest sättumusest, ning laiendama rassismi ja ksenofoobiat käsitleva raamotsuse kohaldamisala ka muudele sihtrühmadele, näiteks LGBT-inimestele;
- 106.nõuab, et ELi liikmesriigid seisaksid jõuliselt vastu igasugustele katsetele kahandada inimõiguste universaalsuse, lahutamatus ja vastastikuse sõltuvuse põhimõtte tähtsust ning ergutaksid ÜRO inimõiguste nõukogu pöörama diskrimineerimisele võrdsel määral tähelepanu vaatamata sellele, kas diskrimineerimine toimub soo, rassi, vanuse, seksuaalse sättumuse, usu või veendumuste alusel; peab äärmiselt kahetsusväärseks, et homoseksuaalsust peetakse 78 riigis endiselt kuriteoks, kusjuures viies neist karistatakse selle eest surmanuhtlusega; kutsub neid riike üles lõpetama viivitamatult homoseksuaalsuse käsitamise kuriteona, vabastama seksuaalse sättumuse või soolise identiteedi tõttu vangistatud isikud ning neid mitte hukkama; kutsub Euroopa välisteenistust üles kasutama homo-, bi-, trans- ja interseksuaalide ehk LGBTI-inimeste õiguste kaitsmiseks täiel määral ära lesbide, geide, biseksuaalide ja transseksuaalide inimõiguste igakülgse edendamise ja kaitsmise vahendit; kutsub nõukogu üles tegema tööd selle valdkonna siduvate suuniste väljatöötamise nimel; kutsub Euroopa välisteenistust ja liikmesriike üles toetama LGBTI-inimeste inimõiguste kaitsjaid riikides, kus nad on ohus, ning kutsub asepresidenti ja kõrget esindajat ning ELi inimõiguste eriesindajat väljendama jätkuvalt Euroopa Liidu kindlat pühendumist võrdsusele ja mittediskrimineerimisele seksuaalse sättumuse, soolise identiteedi ja soolise eneseväljenduse alusel kogu maailmas, käivitades ja toetades selleks muu hulgas selleteemalisi algatusi nii kahepoolisel kui ka rahvusvahelisel ja ÜRO tasandil; kordab oma üleskutset komisjonile avaldada tegevuskava, milles käsitletakse võrdsust seksuaalse sättumuse ja soolise identiteedi alusel;
- 107.kutsub liikmesriike üles andma varjupaika inimestele, kes põgenevad tagakiusamise eest riikidest, kus LGBT-inimesi peetakse kurjategijateks, võttes arvesse taotlejate põhjendatud hirmu tagakiusamise ees ning tuginedes nende enesemääratlusele lesbi või geina või bi-, trans- või interseksuaalina;
- 108.kinnitab veel kord, et mittediskrimineerimise (sealhulgas soo ja seksuaalse sättumuse alusel) põhimõte on üks AKV–ELi partnerluse aluseid;
- 109.rõhutab, et EL on ratifitseerinud ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni ning võtnud vastu Euroopa puuetega inimeste strateegia aastateks 2010–2020; juhib tähelepanu selle 8. tegevusvaldkonnale, mõistab hukka puude alusel toimuva mis tahes diskrimineerimise ja kutsub kõiki riike üles ratifitseerima ja rakendama ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni; juhib tähelepanu sellele, et EL peab jälgima ka ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni rakendamist oma territooriumil; kutsub ELi ja selle liikmesriike edendama 2006. aastal ÜRO raames vastu võetud rahvusvahelist puuetega inimeste õiguste konventsiooni nii Euroopa Liidus kui ka sellest väljaspool;
- 110.mõistab hukka jätkuvad inimõiguste rikkumised, mis pannakse toime kastikuuluvuse alusel toimuva diskrimineerimise all kannatavate inimeste vastu ning mis hõlmavad

võrdsuse eitamist ja õiguskaitsse kättesaadavuse keelamist, jätkuvat segregatsiooni ja kastikuuluvusest põhjustatud tõkkeid elementaarsete inimõiguste saavutamisel; nõuab, et nõukogu, Euroopa välisteenistus ja komisjon võtaksid igal võimalusel (muu hulgas inimõigusi käsitlevates ELi teatistes, raamistikutes ning riigipõhistes strateegiates ja dialoogides) ühiseid meetmeid, et võidelda kastipõhise diskrimineerimise vastu, edendades ka tööalase ja päritolulise diskrimineerimise kaotamiseks mõeldud ÜRO põhimõtete ja suuniste eelnõu, mis annab suunava raamistiku kastipõhise diskrimineerimise kaotamiseks; nõuab lisaks, et nõukogu, Euroopa välisteenistus ja komisjon teeksid jõupingutusi selle nimel, et ÜRO inimõiguste nõukogu need heaks kiidaks;

111. palub, et asepresident ja kõrge esindaja ning inimõiguste eriesindaja tunnistaksid täielikult kastikuuluvusel põhineva diskrimineerimise probleemi inimõiguste ja vaesuse kõiki valdkondi puudutava teemana, millel on tõsised tagajärjed, eelkõige naiste jaoks;
112. väljendab heameelt selle üle, et ÜRO inimõiguste nõukogu kehtestatud äärmisest vaesusest ja inimõigusi käsitlevad suunised põhinevad kõikide inimõiguste omavahelisel sõltuvusel ja jagamatusel ning äärmises vaesuses elavate inimeste kaasamise ja nende mõjuvõimu suurendamise põhimõtetel; rõhutab äärmise vaesuse ja inimõiguste vahelisi tihedaid seoseid: ühest küljest on äärmises vaesuses elavad isikud jäetud inimõigustest (nii kodanikuõigustest kui ka poliitilistest, majanduslikest ja sotsiaalsetest õigustest) sageli ilma, teisest küljest on äärmise vaesuse vastu võitlemisele ülioluline läheneda inimõiguste seisukohast, kuna see aitab olukorda mõista ja lahendada; nõuab tungivalt, et nõukogu toetaks seda seisukohta ÜRO majandus- ja sotsiaalnõukogus;
113. märgib murega, et eelkõige ohustab diskrimineerimine põlisrahvaid, kes on eriti kaitsetud ka poliitiliste, majanduslike, keskkonna ja tööga seotud muutuste ja häirete ees; märgib, et enamik neist elab allpool vaesuspiiri, neil puudub esindatus või on see vähene, lisaks puudub neil juurdepääs nii poliitilistele otsuselangetamissüsteemidele kui ka õigussüsteemidele; on eriti mures väidetavate laiaulatuslike maahõivamiste, sunniviisiliste ümberasustamiste ning relvakonfliktist põhjustatud inimõiguste rikkumiste pärast;
114. kutsub komisjoni ja nõukogu üles edendama ametlikku ja õiguslikult tunnustatud mõistet „kliimapõgenik” (kirjeldab inimesi, kes on kliimamuutuse tõttu sunnitud kodust põgenema ja otsima varjupaika välismaal), kuna seda ei ole veel rahvusvahelises õiguses ega üheski õiguslikult siduvas rahvusvahelises lepingus tunnustatud;
115. tähtsustab ühena olulisematest põhiõigustest õigust kodakondsusele, kuna paljudes riikides võimaldatakse põhilisi inimõigusi, sh õigust avalikule julgeolekule, heaolule ja haridusele, täita ja kasutada vaid täieõiguslikel kodanikel;
116. rõhutab, et traditsioonilistel rahvusvähemustel on teiste vähemusrühmadega võrreldes erinevad vajadused ning vaja on tagada nende vähemuste võrdne kohtlemine nii hariduse, tervishoiu, sotsiaalteenuste kui ka muude avalike teenuste osas, samuti on vaja edendada kõigis majandus-, sotsiaal-, poliitika- ja kultuurielu valdkondades täielikku ja tegelikku võrdsust rahvusvähemustesse ja enamuse hulka kuuluvate isikute vahel;

Naised ja lapsed relvakonfliktides

117. hindab eritähelepanu pööramist probleemidele, mis seonduvad naisi, rahu ja julgeolekut käsitlevate resolutsioonide rakendamisega ELi poliitikas ja mida näitlikustab Euroopa Liidu Nõukogus 13. mail 2011. aastal vastu võetud aruanne, milles käsitletakse ELi näitajaid, eesmärgiga töötada välja terviklik lähenemisviis ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonide 1325 ja 1820 rakendamiseks ELis; väljendab heameelt ELi võetud poliitiliste meetmete üle, et tagada ÜRO peasekretäri laste ja relvastatud konfliktide küsimuste eriesindaja mandaadi pikendamine ÜRO Peaassamblees; jagab nõukogu 1. detsembri 2011. aasta järeldustes (ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika kohta) väljendatud seisukohta, et kõikide ÜJKP missioonide kõikides etappides tuleks esmajoones pöörata püsivat ja süstemaatilist tähelepanu inimõiguste, soo ja relvakonfliktidest mõjutatud lastega seotud aspektidele;
118. on seisukohal, et kuna naised on alaesindatud nii poliitilistes kui ka kodanikuühiskonna organisatsioonides, siis on naiste tõhusa osalemise tagamiseks oluline näha ette koolitusprogrammid ja tugiteenused nii sooküsimustega tegelevatele ELi töötajatele kui ka naistele kohapeal, et nad saaksid anda tegeliku panuse rahu- ja konfliktide lahendamise protsessi;
119. tunnistab, et relvakonfliktidesse sattunud naiste ja laste olukorra parandamisel tehtavad konkreetsed edusammud sõltuvad sageli selgete ja ühtsete vastustusstruktuuride loomisest tsiviilkontrolli all olevates sõjaväe- ja julgeolekuteenistustes; nõuab seepärast tungivalt, et asjaomased ELi institutsioonid leiaksid ja rakendaksid tõhusamaid meetodeid, mille abil reformida julgeolekusektorit konfliktiriikides või konflikti üle elanud riikides, pöörates selle raames suurt tähelepanu naiste ja laste õigustele, kaasamisele ja nende mõjuvõimu suurendamisele; kutsub Euroopa välisteenistust ja komisjoni üles võtma seda julgeolekusektori reformimiseks ette nähtud välisabivahendite kavandamisel ja rakendamisel arvesse, tähtsustades muu hulgas naiste mõjuvõimu suurendamise olulisust konfliktijärgses ülesehitustöös;
120. nõuab, et ELi nendes poliitikavaldkondades, mille eesmärk on inimõiguste tugevdamine, laste kaitsmine ning vägivalda asendamine poliitiliste konfliktilahendamismehhanismidega, peaks kesksel kohal olema lapssõdurite desarmeerimine, rehabiliteerimine ja ühiskonda taasintegreerimine;
121. väljendab sügavat muret seoses Aafrika järvede piirkonnaga, kus vägistamist kasutatakse sõjarelvana, mille abil hävitada terveid elanikkonnarühmi;

Naiste õigused

122. nõuab tungivalt, et EL teeks suuremaid jõupingutusi naiste suguelundite moonutamise, varajaste ja sundabielude, aumõrvade ning soolisel valikul põhinevate abortide kaotamiseks; kordab, et need poliitikameetmed peaksid olema ELi arengukoostöö käsituse põhielemendid; toonitab, kui oluline on piisav juurdepääs meditsiinilistele vahenditele ning seksuaal- ja reproduktiivtervist ja sellealaseid õigusi käsitlev teave ja koolitus naiste ja tüdrukute heaolu jaoks kõikides riikides;
123. märgib, et rahvastiku- ja arengustrateegiates ei pöörata endiselt piisavat tähelepanu seksuaal- ja reproduktiivõiguste rikkumistele, mis takistavad 1994. aastal elanikkonna ja arengu rahvusvahelisel konverentsil vastu võetud Kairo tegevuskava kohustuste täitmist,

ning diskrimineerimise, sh soolise diskrimineerimise ja ebavõrdsusega tegelemisele; rõhutab, et reproduktiivtervise alaseid edusamme on mõningatel juhtudel pärssinud rikkumised, näiteks laste abielud, varajased või sundabielud, suutmatust kehtestada abiellumiseks õiguslikult kehtivat vanuse alampiiri, sunnimeetmed, näiteks sundsteriliseerimine või naiste suguelundite moonutamine, ning mitte võimaldamine naistel ja tütarlastel otsustada oma seksuaal- ja reproduktiivtervise üle ise ilma diskrimineerimise, sunduse ja vägivaldta; nõuab Kairo tegevuskava inimõiguste ja arengupoliitika aspektide rakendamist, et edendada soolist võrdõiguslikkust ning naiste ja laste õigusi, sh seksuaal- ja reproduktiivtervist ja sellega seotud õigusi;

124. nõuab tungivalt, et EL ja tema liikmesriigid tagaksid, et elanikkonna ja arengu rahvusvahelisel konverentsil vastu võetud 20 aasta tegevuskava täitmise läbivaatamise tulemusena koostatakse põhjalik ülevaade kõikidest seksuaal- ja reproduktiivõiguste täieliku kasutamise seotud küsimustest, ning kinnitaks taas seoses seksuaal- ja reproduktiivõiguste tagamisega kõikide jaoks oma kindlat ja edusammudele orienteeritud seisukohta, mis oleks kooskõlas rahvusvaheliste inimõiguste standarditega ja suurendaks valitsuste vastutust seoses kokku lepitud eesmärkide täitmisega; kutsub ELi ja liikmesriike üles tagama eelkõige seda, et läbivaatamisprotsess viiakse läbi kaasavalt, võimaldades eri sidusrühmadel, sh kodanikuühiskonnal, naistel, noorukitel ja noortel selles sisuliselt osaleda; tuletab meelde, et sellise läbivaatamise raamistik peab põhinema inimõigustel ja keskenduma eelkõige seksuaal- ja reproduktiivõigustele;

125. kutsub ELi üles tegema naiste õiguste jõustamiseks tihedat koostööd ÜRO soolise võrdõiguslikkuse ja naiste mõjuvõimu suurendamise üksusega (UN Women), seda nii kahepoolset kui ka rahvusvahelisel, piirkondlikul ja riiklikul tasandil; rõhutab eelkõige vajadust edendada terviseharidust ning asjakohaseid seksuaal- ja reproduktiivtervist ja -õigusi käsitlevaid programme, mis on ELi kolmandaid riike hõlmavate arengut ja inimõigusi käsitlevate poliitikavaldkondade oluline osa, aga ka vajadust tagada naistele õiglase juurdepääsu riiklikule tervishoiusüsteemile ning piisav günekoloogiline ja sünnitusabi vastavalt Maailma Terviseorganisatsiooni määratlusele;

126. nõuab tungivalt, et komisjon ja Euroopa välisteenus pööraksid naistevastase vägivalda vastu võitlemise üldise strateegia raames erilist tähelepanu naiste suguelundite moonutamisele, töötades muu hulgas vastavalt hoolsuskohustuse põhimõttele välja naiste suguelundite moonutamist käsitleva ELi tegevuskava; ergutab Euroopa välisteenistust ja liikmesriike tegelema jätkuvalt naiste suguelundite moonutamise küsimusega, käsitledes seda nende partnerriikidega peetavate poliitiliste ja poliitikaalaste dialoogide raames, kus seda tava endiselt järgitakse, kaasates nendesse dialoogidesse kõnealuse tava kaotamise nimel töötavad inimõiguste kaitsjad, aga ka tütarlapsed ja naised, keda see tava otseselt mõjutab, kogukonnaliidrid, usujuhid, õpetajad, tervishoiutöötajad ning nii kohaliku kui ka riikliku tasandi ametnikud; toonitab, et Euroopa välisteenus peab töötama inimõigusi ja demokraatiat käsitleva Euroopa strateegilise raamistiku rakendamiseks võetavate meetmete raames välja naiste suguelundite moonutamist käsitleva konkreetse vahendi;

127. rõhutab, et reproduktiivtervise alaseid edusamme on mõningatel juhtudel pärssinud rikkumised, näiteks laste abielud, varajased või sundabielud, suutmatust kehtestada abiellumiseks õiguslikult kehtivat vanuse alampiiri ning sunnimeetmed, näiteks sundsteriliseerimine või naiste suguelundite moonutamine;

128. väljendab heameelt selle üle, et mitu liikmesriiki on pühendunud võitlusele naistevastase vägivalla, koduvägivalla ja naiste suguelundite moonutamise, eeskätt selle piiriüleste aspektide vastu; kordab, et ELi sise- ja välispoliitika peavad olema selles küsimuses järjepidevad, ning nõuab tungivalt, et komisjon tähtsustaks naiste ja tütarlaste vastu suunatud vägivalla ja naistetappude kaotamist ning toetaks nii ELis kui ka kolmandates riikides sihipäraseid ja uuenduslikke programme, eraldades neile asjakohased rahalised vahendid; julgustab ELi ja tema liikmesriike allkirjastama ja ratifitseerima Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni;
129. väljendab heameelt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta direktiivi 2011/36/EL (milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja sellevastast võitlust) vastuvõtmise ning komisjoni uue strateegia „Inimkaubanduse kaotamist käsitlev ELi strateegia aastateks 2012–2016” koostamise üle; juhib tähelepanu asjaolule, et inimkaubandus on keerukas rahvusvaheline nähtus, mille algpõhjusteks on kaitsetu vaesuse ees, demokraatliku ühiskonnamudeli puudumine, sooline ebavõrdsus ja naistevastane vägivald; toonitab, et kolmandate riikidega peetavas selleteemalises dialoogis tuleb rohkem rõhutada soolist mõõdet, kutsub seetõttu liikmesriike, kes ei ole veel ratifitseerinud inimkaubandust käsitlevat ÜRO protokoll – Palermo protokoll – ja Euroopa Nõukogu inimkaubanduse vastu võitlemise konventsiooni, tegema seda esimesel võimalusel;
130. rõhutab naiste äärmiselt suurt panust lõunanaabruse poliitikasse; väljendab heameelt valimistulemuste üle, mille tõttu on naiste osakaal poliitilisel areenil märkimisväärselt suurenenud;
131. kutsub nõukogu, komisjoni ja liikmesriike üles aitama kaasa eelkõige sellele, et Aafrika Liidu liikmesriigid ratifitseeriks ja rakendaksid Aafrika Liidu protokoll naiste õiguste kohta Aafrikas;

Lapse õigused

132. tuletab meelde Lissaboni lepinguga võetud konkreetset kohustust keskenduda ELi välispoliitikas laste õigustele; märgib, et ÜRO lapse õiguste konventsiooni vastuvõtmine peaaegu kogu maailmas loob selle valdkonna edumeelse poliitika järgimiseks eriti tugeva rahvusvahelise õigusliku aluse; soovib arvestada lapse õigustega kõigis ELi poliitikavaldkondades ja meetmetes; kutsub seetõttu üles neid riike, kes ei ole konventsiooni veel ratifitseerinud, seda tegema ning jõustama võimalikult pea nii konventsiooni kui ka selle fakultatiivprotokolle;
133. juhib tähelepanu mitmes Sahara-taguses Aafrika riigis levinud tõsisele probleemile, mis seisneb laste süüdistamises nõiduses – see toob kaasa tõsised tagajärjed alates sotsiaalsest tõrjutusest kuni lapsetapu ja laste rituaalse tapmiseni ohverdamise eesmärgil; märgib, et riigil on kohustus kaitsta lapsi igasuguse vägivalla ja kuritarvitamise eest; nõuab seetõttu tungivalt, et komisjoni asepresident ja kõrge esindaja, ELi inimõiguste eriesindaja, komisjon ja Euroopa välisteenistus pööraksid asjaomaste riikide valitsustega peetavas inimõigustealases dialoogis ja välistegevuse rahastamisvahendite kavandamisel erilist tähelepanu nii laste kaitsmisele igasuguse vägivalla eest kui ka nende laste käekäigule;

134. kutsub Euroopa välisteenistust ja komisjoni üles tagama liidu välispoliitika raames lapse õigused kriminaalmenetluse käigus, tunnustades nende erikaitse vajadust lähtuvalt asjaolust, et nad on uue ja korduva ohvriks langemise suhtes eriti kaitsetud, ning asetama lapse huvid esikohale vastavalt 12. septembri 2012. aasta direktiivile 2011/0129(COD), milles käsitletakse ohvrite õiguste miinimumnõudeid;
135. kiidab heaks komisjoni teatise „Lapse õigusi käsitlev ELi tegevuskava”, millega koondatakse ühte dokumenti nii sise- kui ka välispoliitika eesmärgid; tuletab meelde komisjoni teatisest „Inimõiguste ja demokraatia tulemuslikum edendamine välistegevuse raames” lähtuvat asepresidendi ja kõrge esindaja kohustust keskenduda ühena kolmest kampaania prioriteedist lapse õigustele; rõhutab siiski, kui oluline on võtta nende kohustuste täitmiseks eelarves kajastatud meetmeid ja jälgida nende tõhusat rakendamist;
136. palub lapse õiguste järjekindlat kaasamist ELi inimõigusi käsitlevatesse riigipõhisesse strateegiasse vastavalt Lissaboni lepingus sätestatud kohustustega; toetab inimõigusi käsitlevas ELi strateegilises tegevuskavas väljendatud kavatsust arendada edasi arengukoostöö õigustepõhiseid meetmeid; toonitab, et laste õiguste puhul on seda vaja teha kiiresti, et tagada pikaajalised jätkusuutlikud edusammud; kordab, et teatavates riikides on eriti haavatavas olukorras tütarlapsed;
137. rõhutab vajadust võidelda igasuguse laste sunniviisilise töö ja ärakasutamise ning nendega kaubitsemise vastu; nõuab selliste kehtivate riiklike ja rahvusvaheliste eeskirjade paremat rakendamist, mille abil tõstetakse teadlikkust laste väärkohtlemise kohta tööturul; rõhutab, et lapsed ja noorukid peaksid osalema ainult sellises töös, mis ei kahjusta nende tervist või isiklikku arengut ega sega hariduse omandamist;

Mõtte-, südametunnistuse-, usu- ja veendumusvabadus

138. rõhutab, et mõtte-, südametunnistuse-, usu- ja veendumusvabadus on põhilised inimõigused¹, mis hõlmavad õigust uskuda või mitte uskuda ning vabadust praktiseerida võrdselt nii teistlikke, mitteteistlikke kui ka ateistlikke veendumusi kas eraviisiliselt või avalikult, üksi või kogukonnas koos teistega; rõhutab, et selle õiguse kasutamine on pluralistliku ja demokraatliku ühiskonna väljakujunemise alus; kutsub ELi üles kaitsma kolmandate riikidega peetavas poliitilises dialoogis süsteemselt kõikide isikute õigust usu- ja veendumusvabadusele, kooskõlas inimõigusi käsitlevate ÜRO konventsioonidega;
139. mõistab hukka usul või veendumustel põhineva igasuguse sallimatuse, diskrimineerimise ja vägivalda, ükskõik kus või kelle puhul, olgu see siis suunatud usklikke, usust taganejate või mitteusklike vastu; väljendab sügavat muret mitmetes riikides sagenevate rikkumiste üle, mis on suunatud usuvähemuste esindajate, aga ka enamusreligiooni tavade raames üksikisikute vastastikusele austusele tuginevat pluralistlikku ja mitmekesisist ühiskonda edendada püüdvate üksikute propageerijate vastu; väljendab muret selliste rikkumiste karistamatuse ning politsei ja kohtusüsteemi erapoolikuse pärast selliste küsimuste käsitlemisel, aga ka kannatanutele suunatud asjakohaste hüvituskavade puudumise pärast paljudes maailma riikides; märgib, et paradoksaalsel kombel tõi araabia kevad, millelt oodati demokraatiat edendavaid muutusi, paljudel juhtudel kaasa usuvähemuste

¹ Euroopa Parlamendi 20. jaanuari 2011. aasta resolutsioon kristlaste olukorra ja usuvabaduse kohta (ELT C 136E, 11.5.2012, lk 53.).

vabaduste ja õiguste piiramise ning mõistab seetõttu karmilt hukka kõik kristlaste, juutide, moslemite ja muude usukogukondade vastu suunatud vägivallateod; tunnistab, et mitmetes riikides on järjest rohkem vaja tegeleda konfliktide maandamise ja lepituspüüetega, sh mitmetasandiline religioonidevaheline dialoog; nõuab tungivalt, et EL, asepresident ja kõrge esindaja, ELi inimõiguste eriesindaja, komisjon ja Euroopa välisteenistus tõstataksid ELi kolmandate riikidega peetava inimõigustealase dialoogi raames näiteks meedias kajastatava diskrimineeriva ja äsitava materjali küsimuse ning käsitleksid ka usukommete vabale järgimisele tehtavaid takistusi; on seisukohal, et kolmandates riikides, kus usuvähemused puutuvad kokku oma õiguste rikkumisega, ei saa probleeme lahendada nii, et usuvähemused isoleeritakse nende kaitsmise eesmärgil ülejäänud ühiskonnast ja luuakse paralleelühiskonnad;

140. tunneb erilist muret olukorra pärast Hiinas, kus oma usku väljaspool ametlikult heakskiidetud raamistikku praktiseerivaid inimesi (sh kristlasi, moslemeid, budiste ja Falun Gongi järgijaid) süsteemselt taga kiusatakse; kutsub Hiina valitsust üles lõpetama Falun Gongi järgijate tagakiusamis- ja ahistamiskampaania, mille raames karistatakse neid oma usu- ja veendumusvabaduse õiguse kasutamise eest pikkade vanglakaristustega ning nn ümberkasvatamise eesmärgil tehtava tööga, et sundida neid loobuma oma vaimsetest veendumustest, kuigi Hiina on ratifitseerinud piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärikut alandava kohtlemise ja karistamise vastase ÜRO konventsiooni; nõuab tungivalt, et Hiina ratifitseeriks kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti, nagu ta on korduvalt lubanud; nõuab tungivalt, et Hiina ametivõimud lõpetaksid Tiibeti budismi, kultuuri ja traditsioone kõige enam kahjustavate poliitikameetmete kasutamise ja muudaksid neid seejärel, konsulteerides seejuures tõeliselt ka tiibetlastega; on sügavalt mures usuvabaduse pärast Kuubal, eriti seoses katoliku ja protestantliku kiriku juhtide ja koguduseliikmete järjest sagedasema tagakiusamisega;
141. rõhutab, et inimõigusi käsitlev rahvusvaheline õigus tunnustab mõtte-, südametunnistuse-, usu- ja veendumusvabadust ning poliitiliste vaadete vabadust olenemata inimese registristaatusest, mistõttu ei tohiks registreerimine olla üksikisiku usuliste veendumuste või poliitiliste seisukohtade järgimise eeltingimus; märgib murega, et Hiinas tuleb kõikidel usku, sh viit ametlikku religiooni (budismi, taoismi, islamit, katoliiklust ja protestantismi) praktiseerida soovivatel inimestel end riigiasutuses registreerida ja tegutseda valitsuse kontrollitavate haldusnõukogude alluvuses, mis piirab nende usulist autonoomiat ja tegevust; märgib lisaks murega, et registreerimata usurühmitused, sh kodukirikud ja Falun Gongi järgijad peavad taluma mitmesugust väärkohtlemist, muu hulgas nende tegevuse ja kogunemiste piiramist, vara konfiskeerimist ning isegi vahistamist ja vangistust;
142. väljendab heameelt asjaolu üle, et ELi töötajatele pakutav koolitus hõlmab eraldi teemana usu- või veendumusvabadust; kordab tungivalt oma nõudmist sellise sihipärase vahendi järele, mille abil edendada ELi välispoliitika raames usu- ja veendumusvabaduse õigust; tunneb sellega seoses heameelt ELi kohustuse üle töötada välja usu- ja veendumusvabaduse suunised vastavalt inimõigusi ja demokraatiat käsitleva ELi tegevuskava jaole 23; märgib, et need suunised peaksid olema kooskõlas ELi inimõigusi käsitlevate riigipõhiste strateegiatega ning hõlmama usu- ja veendumusvabaduse õigusega seotud vajalike vabaduste kontrollnimekirja, et hinnata asjaomase riigi

olukorda, samuti peaksid need sisaldama ka metoodikat, mille abil teha kindlaks usu- ja veendumusvabaduse rikkumised; rõhutab, et nende suuniste ettevalmistamisse on vaja kaasata parlament ja kodanikuühiskonna organisatsioonid; ergutab ELi tagama uute suuniste ning inimõigusi käsitlevates riigipõhistes strateegiates esitatud prioriteetide vahelist kooskõla; rõhutab usu- ja veendumusvabaduse süvalaiendamise tähtsust ELi arengu- ja välispoliitikas;

143. nõuab tungivalt, et EL tegeleks ennetavalt usust taganemist, pühaduseteotust ja usuvahetust keelavate seaduste järjest sagedasema kasutamisega ning nimetatud seaduste osatähtsusega usulise sallimatuse ja diskrimineerimise suurendamisel; rõhutab, et rahvusvahelise õiguse kohaselt on inimesel õigus usku ja veendumusi omada, vastu võtta ja vahetada; kutsub asepresidenti ja kõrget esindajat ning ELi institutsioone üles võtma meetmeid, et võidelda lubamatute tavade vastu, avaldades survet nendele kolmandatele riikidele ja eelkõige ELi partnerriikidele, kus selliseid tavasid endiselt jätkatakse, et tagada selliste tavade kaotamine; ergutab ELi võtma sõna selliseid seadusi kasutavate valitsuste vastu ning toetama üksikisikute õigust vahetada usku, eeskätt nendes riikides, kus usust taganemise eest on ette nähtud surmanuhtlus;

144. rõhutab kui tähtis on kaitsta rahvusvaheliste inimõiguste konventsioonide kohaselt mõtte-, südametunnistuse-, usu- või veendumusvabadust, sh õigust valida ateism või muu usu eitamise viis, ning rõhutab, et seda vabadust ei tohiks kahjustada pühaduseteotust käsitlevate seaduste kohaldamisega, mida kasutatakse teistsuguse usutunnistuse või teistsuguste veendumustega isikute allasurumiseks ja tagakiusamiseks; rõhutab, et kuigi pühaduseteotust käsitlevaid seadusi edendatakse sageli sotsiaalsete pingete vähendamise ettekäändel, aitavad need tegelikult kaasa nimetatud pingete ja sallimatuse suurenemisele, eriti usuvähemuste suhtes; tuletab sellega seoses meelde, et mitmetes riikides on pühakodade ja usuliste väljaannete keelustamine, konfiskeerimine ja hävitamine, aga ka vaimulikkonna koolitamise keelustamine endiselt tavapärane; nõuab tungivalt, et ELi institutsioonid võitleksid asjaomaste riikide valitsustega suheldes selliste rikkumiste vastu; nõuab kindla seisukoha võtmist selliste pühaduseteotust käsitlevate seaduste instrumentaliseerimise vastu, mida kasutatakse usuvähemuste esindajate tagakiusamiseks;

145. rõhutab usu- ja veendumusvabaduse süvalaiendamise tähtsust arengut, konfliktiennetust ja terrorismivastast võitlust käsitlevates ELi poliitikavaldkondades; tunneb heameelt kultuuride ja religioonide vahelises dialoogis eri tasanditel ning kogukondade juhtide, naiste, noorte ja etniliste vähemuste esindajate osalusel tehtavate jõupingutuste üle sotsiaalse ühtekuuluvuse ja rahumeelse ühiskonna edendamiseks; väljendab heameelt selle üle, et EL on pühendunud rahvusvahelistel ja piirkondlikel foorumitel, sh ÜROs, OSCEs, Euroopa Nõukogus ja muudes piirkondlikes mehhanismides usu- ja veendumusvabaduse õiguse tutvustamisele ja edendamisele, ning nõuab usundite halvustamise vastase võitlusega seotud väljenduslaadi muutmise alase konstruktiivse dialoogi alustamist Islami Koostöö Organisatsiooniga (OIC); julgustab ELi esitama edaspidigi igal aastal ÜRO Peaassambleele oma usu- ja veendumusvabadust käsitleva resolutsiooni;

146. kiidab heaks komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja, Islami Koostöö Organisatsiooni peasekretäri, Araabia Liiga peasekretäri ja Aafrika Liidu rahu- ja julgeolekuvoliniku 20. septembri 2012. aasta ühisavalduse, milles

kinnitati austust kõikide religioonide vastu ning usuvabaduse ja -sallivuse äärmist tähtsust, tunnustades samal ajal täiel määral ka sõnavabaduse olulisust; mõistab hukka usulise vihkamise ja vägivalla mis tahes propageerimise ning peab äärmiselt kahetsusväärseks asjaolu, et hiljutised rünnakud diplomaatilistele esindustele põhjustasid inimohvraid; avaldab kaastunnet ohvrite perekondadele;

- 147.märgib, et usu- ja veendumusvabadus on lahutamatult seotud õiguste tunnustamise, võrdsete kodanikuõiguste ja õiguste võrdse kasutamisega asjaomases ühiskonnas; julgustab ELi tegema jõupingutusi võrdõiguslikkuse ja võrdsete kodanikuõiguste nimel, kuna see on esmatähtis ühiskonna tõrjutud ja diskrimineeritud rühmade esindajate jaoks; rõhutab lisaks, et oluline on toetada kodanikuühiskonna ja inimõiguste kaitsjate algatusi ning võimaldada rahastada nende jõupingutusi usul või veendumustel põhineva diskrimineerimise, sallimatuse ja vägivalla vastu võitlemise valdkonnas;
- 148.nõuab tungivalt, et Euroopa välisteenistus arendaks oma struktuurides välja püsiva suutlikkuse jälgida ja analüüsida usu ja veendumuste osatähtsust tänapäeva ühiskonnas ja rahvusvahelistes suhetes ning süvalaiendaks usu- ja veendumusvabaduse küsimust kõigis geograafilistes ja temaatilistes direktoraatides ja üksustes; kutsub Euroopa välisteenistust üles andma kord aastas parlamendile aru usu- ja veendumusvabaduse alastest edusammudest maailmas;
- 149.rõhutab, et oluline on toetada kodanikuühiskonna ja inimõiguste kaitsjate algatusi ning võimaldada rahastada nende jõupingutusi usul või veendumustel põhineva diskrimineerimise, sallimatuse ja vägivalla vastu võitlemise valdkonnas; on veendunud, et demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi riigipõhistes toetuskavades tuleks tähtsustada usu- ja veendumusvabaduse kaitsmise ja edendamise rahastamist riikides, kelle puhul on see õigus määratletud ELi riigistrateegia prioriteetse teemana;
- 150.teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, ELi inimõiguste eriesindajale ja Euroopa välisteenistusele, liikmesriikide ja kandidaatriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜROle, Euroopa Nõukogule ning käesolevas resolutsioonis nimetatud riikide ja territooriumide valitsustele.

**INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT BETWEEN
JANUARY AND DECEMBER 2011**

THE SAKHAROV PRIZE 2011

<p>The winner of the Sakharov Prize 2011</p>	<p>The Sakharov Prize 2011 was awarded to five persons representing the Arab people in recognition of their drive for freedom and human rights and their contribution to historic changes in the Arab world.</p>
<p>Asmaa Mahfouz (Egypt)</p>	<p>Ms Mahfouz joined the Egyptian April 6th Youth Movement in 2008, helping to organise strikes for fundamental rights. Sustained harassment of journalists and activists by the Mubarak regime as well as the Tunisian example prompted Ms Mahfouz to organise her own protests. Her Youtube videos, Facebook and Twitter posts helped motivate Egyptians to demand their rights in the Tahrir Square. After being detained by the Supreme Council of Armed forces, she was released on bail due to pressure from prominent activists</p>
<p>Ahmed al-Zubair Ahmed al-Sanusi (Libya)</p>	<p>Mr Ahmed al-Sanusi, also known as the longest-serving “prisoner of conscience”, spent 31 years in Libyan prisons as a result of an attempted coup against Colonel Gaddafi. A member of the National Transitional Council, he is now working to “achieve freedom and race to catch up with humanity” and establish democratic values in post-Gaddafi Libya.</p>
<p>Razan Zaitouneh (Syria)</p>	<p>Ms Zaitouneh, a human rights lawyer, created the Syrian Human Rights Information Link blog (SHRIL) which reports on current atrocities in Syria. She publicly revealed murders and human rights abuses committed by the Syrian army and police. Her posts have become an important source of information for international media. She is now hiding from the authorities who accuse her of being a foreign agent and have arrested her husband and younger brother.</p>
<p>Ali Farzat (Syria)</p>	<p>Mr Farzat, a political satirist, is a well-known critic of the Syrian regime and its leader President Bashar al-Assad. Mr Farzat became more straightforward in his cartoons when the March 2011 uprisings began. His caricatures ridiculing Bashar al-Assad’s rule helped to inspire revolt in Syria. In August 2011, the Syrian security forces beat him badly, breaking both his hands as “a warning”, and confiscated his drawings.</p>
<p>Mohamed Bouazizi (Tunisia)</p>	<p>Mr Bouazizi, a Tunisian market trader set himself on fire in protest at incessant humiliation and badgering by the Tunisian authorities. Public sympathy and anger inspired by this gesture led to the ousting of Tunisian President Zine El Abidine Ben Ali. Mr Bouazizi’s selfimmolation also sparked uprisings and vital changes in other Arab countries such as Egypt and Libya, collectively known</p>

	as the “Arab Spring”. Mr Bouazizi received the prize posthumously.
SHORTLISTED NOMINEES	BACKGROUND
Dzmitry Bandarenka	Dzmitry Bandarenka is a Belarusian civil activist and member of the Belarusian Association of Journalists. He is one of the founders of the Charter’97 civil initiative and co-ordinator of the European Belarus civil campaign. During the 2010 presidential campaign he was the proxy of the opposition presidential candidate Andrei Sannikau. After attending the pro-democracy rally in Minsk on 19 December 2010, Dzmitry was beaten and arrested and taken to a KGB detention centre. He was charged with participating in and organising mass disturbances and on April 27 he was sentenced to 2 years in penal colony. On August 17, Dzmitry Bandarenka was discharged from Minsk hospital Nr 5 after serious spinal surgery and sent back to the Interior Ministry’s detention facility in Valadarski Street. He was subjected to inhuman and degrading treatment whilst in custody.
The San José de Apartadó Peace Community	This Colombian community of “campesinos”, i.e. peasant farmers, has become an internationally recognized symbol of courage, resilience and dedication to the values of peace and justice, in an environment of brutality and destruction. As part of their non-violent resistance, they refuse to take part in the conflict, to bear arms, or to collaborate with any armed actors, in spite of the pressure they face. The community members struggle courageously and peacefully to reassert and maintain their right to live a decent life on the land they cultivate. Their courage has cost them dearly: the community states that, of their 1300 members, 180 have been killed. The members of the Peace Community of San José de Apartadó are constantly facing death threats by the various groups involved in the Colombian civil war as well as in the traffic of drugs and arms in the region. Nonetheless, the community of San José de Apartadó has not given up in their fight for a peaceful society.

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
AFGHANISTAN Gulnaz	<p>After reporting to the police that she had been raped, Gulnaz, 19 years old at the time, was sentenced to 12 years in prison for adultery in 2009. She was released in December 2011. However, pressure was put on her, from the court and from others, to marry the man who had raped her.</p>	<p>In its resolution adopted on 15 December 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Welcomed the recent decision of President Karzai to pardon Gulnaz - Reiterated that the support of the European Union and its Member States for the reconstruction of Afghanistan must include concrete measures to eradicate discrimination against women in order to strengthen respect for human rights and the rule of law
AZERBAIJAN Jabbar Savalan Bakhtiyar Hajiev Tural Abbasli Eynulla Fatullayev Adnan Hajizade	<p>Savalan (member of the youth group of the Azerbaijan Popular Front Party (APFP) and Hajiev (activist and former parliamentary candidate) were apparently targeted for using Facebook to call for demonstrations against the government. Mr Savalan was sentenced to two and a half years in prison for allegedly possessing drugs and Mr Hajiev was arrested on 4 March after calling on Facebook for demonstrations against the government and now faces two years in jail for allegedly vading military service. Serious doubts exist as regards the fairness of the trials of Mr Savalan and Mr Hajiyev</p> <p>Head of the Youth Organisation of the Musavat Party. Was one of 200 activists who were arrested on 2 April 2011.</p> <p>Jailed journalist. The European Court of Human Rights ordered the Republic of Azerbaijan to release Fatullayev from prison and to pay him EUR 25 000 in moral damages.</p> <p>Two bloggers who were released from jail prior to</p>	<p>In its resolution adopted on 12 May 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Expressed its deep concern at the increasing number of incidents of harassment, attacks and violence against civil society and social network activists and journalists in Azerbaijan - Called on the Azerbaijani authorities to release all members of the opposition, youth activists and bloggers remaining in custody after the peaceful demonstrations of 11 March and 2 and 17 April 2011 and to release Mr Savalan and Mr Hajiyev and to drop the charges against them - Urged the authorities to safeguard all necessary conditions to allow the media, including opposition media, to operate, so that journalists can

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Emin Abdullayev (Milli)	the adoption of this resolution.	work and report freely without any pressure
Rafiq Tagi	Prominent Azerbaijani writer and journalist. He died in Baku on 23 November 2011 from the injuries he had sustained during a brutal knife attack four days earlier. Rafiq Tagi had reportedly been receiving death threats in the weeks prior to the attack, believed to be in retaliation for an article, amongst others, published on the <i>Radio Azadlyq</i> (Liberty) website on 10 November 2011, in which he criticised the current Iranian Government. A leading Iranian cleric, Grand Ayatollah Fazel Lankarani, issued a fatwa calling for Rafiq Tagi to be killed.	In its resolution adopted on 15 December 2011, the European Parliament: - Strongly condemned the murder of Rafiq Tagi and expresses its concern over the safety of Samir Sadagatoglu - Called on the Azerbaijani authorities to do their utmost to protect the life and safety of Samir Sadagatoglu
Samir Sadagatoglu	Editor of the <i>Sanat</i> newspaper. The abovementioned fatwa also called for Samir Sadagatoglu to be killed	- Called on the Iranian authorities to offer all necessary cooperation to the Azerbaijani authorities during the investigation of the murder of Rafiq Tagi
Tural Abassli	Abassli, leader of the opposition Musavat party's youth wing and blogger critical of the government. He was sentenced to administrative sentences on 16 March 2011 after rallies on 11 and 12 March against corruption within the government. On April 2 he was sentenced to prison for 2.5 years for "organizing public disorder". He was released in June 2012 on a Presidential pardon.	A letter of concern was sent on 27 April 2011
Elkin Aliyev	Reporter for Azerbaijan News Network who was sentenced to seven days in detention after the abovementioned rallies. The police contended that he participated in the protests and obeying police orders. Aliyev said he was working as a journalist covering the rallies.	
Seymur Khaziyev	Works for the opposition newspaper Azadliq. He	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Ramin Deko</p> <p>Eynulla Fatullayev</p>	<p>has allegedly been threatened and beaten several times after publishing critical material about the authorities and the President of Azerbaijan.</p> <p>Journalist for the opposition newspaper Azadliq who was participating in the protests of 2 April. On 3 April, he was reportedly forced into a car and taken to a village called Mashtaga where he was detained for 6 hours. During this day he was pressured to stop publishing critical material about the government. After reporting the abduction he was beaten by two men who said it was for not listening to the warning he had received during the day of the abduction.</p> <p>Newspaper editor and outspoken journalist. He was jailed in 2007 on charges that included terrorism and defamation. He remained in jail until his pardon in May 2011 despite a ruling in the European Court of Human Rights that had found him wrongfully imprisoned. While in prison he was denied access to medical care despite his the deterioration of his health.</p>	
<p>BAHRAIN</p> <p>Ali Abdullah Hassan al-Sankis</p> <p>Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Hussain</p>	<p>22 May 2011 the death sentences imposed on Ali Abdullah Hassan al-Sankis and Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Hussain for killing two policemen during anti-government protests in Bahrain were upheld by the National Safety Court of Appeal. The executions were postponed until September.</p>	<p>In its resolution adopted on 7 July 2011, the European Parliament</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned the repression in Bahrain and urges the immediate and unconditional release of all peaceful demonstrators, including political activists, journalists and human rights defenders - Called on the Bahraini authorities to commute the death sentences of Ali Abdullah Hassan al-Sankis and Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Hussain, and to reinstate the de facto moratorium on capital punishment

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Dr Abduljalil Al-Singace Abdulhadi Al-Khawaja	Bloggers and human rights activists. They were amongst the group of at least 21 prominent Bahraini human rights activists and opponents of the regime, who on 6 September 2011 had their sentences confirmed by the military-run National Safety Appeal Court. This was reportedly for plotting to overthrow the government.	In its resolution adopted on 27 October 2011, the European Parliament
Nabeel Rajab	Deputy Secretary General of the International Federation for Human Rights (FIDH) and President of the Bahrain Centre for Human Rights. He was prevented from leaving the country and remains under threat and harassment by the security forces.	- Condemned the repression of citizens in Bahrain which led to dozens of deaths and injuries and urges the immediate and unconditional release of all peaceful demonstrators, political activists, human rights defenders, doctors and paramedics, bloggers and journalists
Jalila al-Salman	Former Vice-President of the Bahrain Teachers' Association. She was arrested for the second time at her home on 18 October 2011.	- Condemned the use of special military courts to try civilians and stressed that civilians must be tried in civilian courts and that every detained person deserves a fair trial
Ali 'Abdullah Hassan al-Sankis 'Abdulaziz 'Abdulridha Ibrahim Hussain	Accused of killing two policemen during anti-government protests in Bahrain. Their death sentences were upheld by the National Safety Court of Appeal on 22 May. The case of the two men was referred on appeal to Bahrain's Court of Cassation, whose verdict was scheduled for 28 November 2011	- Called on the Bahraini authorities and the King of Bahrain to commute the death sentences of Ali 'Abdullah Hassan al-Sankis and 'Abdulaziz 'Abdulridha Ibrahim Hussain and urged the Bahraini authorities to declare an immediate moratorium
Ahmed al-Jaber al-Qatan	Ahmed al-Jaber al-Qatan was allegedly shot while participating in an anti-government protest on 6 October 2011 near the capital Manama.	
Mr Abdulhadi Al-Khawaja	Human rights defender and former President of the Bahraini Centre for Human Rights (BCHR) who has also worked as Protection Co-ordinator with human rights NGO Front Line. On 9 April 2011, he was arrested and beaten unconscious by police in Al-Manama. His whereabouts remained unknown. In 2012 Amnesty International has reported that he was on a hunger strike and that his health was rapidly deteriorating. They consider him a prisoner of conscience.	A letter of concern was sent on 12 April 2011

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>BELARUS</p> <p>Mr Niakliayeu</p> <p>Danil Sannikov</p> <p>Irina Khalip</p> <p>Uladzimir Niakliayeu Andrei Sannikov Mikalay Statkevich Aleksey Michalevich</p> <p>Pavel Sevyarynets Anatoly Lebedko</p> <p>Ales Michalevic</p>	<p>Protester attacked on Election Day</p> <p>Three-year-old son of the Presidential candidate Andrei Sannikov whom the Belarusian authorities attempted to take into state custody.</p> <p>Investigative journalist, who was jailed after the 19 December 2010 elections and was later given a suspended sentence. She is also the wife of the former presidential candidate Andrei Sannikov.</p> <p>Presidential candidates who were arrested and detained in the aftermath of the presidential elections. Sannikov was sentenced to five years, Statkevich to six years. Michalevic later alleged that he and other detainees had been subjected to torture and ill-treatment. They were all recognised as prisoners of conscience by Amnesty International.</p> <p>Leaders of the democratic opposition who were arrested and detained in the aftermath of the elections in December 2010.</p> <p>Former presidential candidate imprisoned in the aftermath of the post-election protests. He was only released on 26 February 2011 after signing a commitment to collaborate with the Belarusian KGB that he has since publicly renounced. Has given an account of the mental and physical torture to which the political prisoners were subjected</p>	<p>In its resolution adopted on 20 January 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Considered that the Presidential elections of 19 December 2010 failed to meet international standards of free, fair and transparent elections. - Condemned the use of brutal force by the police and KGB services against the protesters on Election Day. - Strongly condemned the arrest and detention of peaceful protesters and most of the presidential candidates; the leaders of the democratic opposition as well as great number of civil society activists, journalists, teachers and students - Demanded an immediate and unconditional release of all those detained during Election Day and in its aftermath including the prisoners of conscience recognised by Amnesty International <p>In its resolution adopted on 10 March 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned the lack of respect shown for the fundamental rights of freedom of assembly and of expression

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Natalia Radina	<p>Editor of the opposition Charter 97 website. She was arrested in December 2010 and charged with organising and participating in mass unrest that followed the presidential elections. She was released from the KGB pre-trial detention centre but forbidden to leave her home town until the investigation into her case is completed. Radina has declared that during her detention, KGB officers had subjected her to psychological pressure and attempted to recruit her as a KGB informant.</p>	<p>by the Belarusian authorities and called for the immediate and unconditional release of all of the protestors detained and for all politically motivated charges brought against them to be dropped.</p> <p>- Condemned the lack of respect shown for the fundamental rights of freedom of assembly and of expression by the Belarusian authorities.</p>
Aliaksandr Atroshchankau, Aliaksandr Malchanau, Dzmitry Novik, Vasil Parfiankou	<p>Members of the electoral campaign teams of democratic opposition candidates Uladzimir Niakliayeu and Andrei Sannikau. They were sentenced to three to four years' imprisonment in a high-security colony in connection with the demonstrations of 19 December 2010. Their lawyers have stated that the authorities failed to prove their guilt.</p>	<p>- Condemned in the strongest terms the use of torture against prisoners</p> <p>- Condemned the decision taken by the Minsk City College of Lawyers and the dismissal of Alyaksandr Pylchanka.</p>
Aleh Ahiejev Pavel Sapelko Tatiana Ahijeva Uladzimir Tousek Tamata Harajeva	<p>Lawyers of some of those accused in the criminal case brought on the charge of mass riot. Affected by the decision taken by the Minsk City College of Lawyers to withdraw their licences.</p>	
Alyaksandr Pylchanka	<p>Chairman of the Minsk City Bar Association. He was dismissed by the Justice Minister for expressing his concern about the ministry's decision to revoke the licences of four lawyers involved in a so-called riot case.</p>	
Ales Mikhalevich Uladzimir Nyaklyaeu Vital Rymasheuski Andrey Sannikau Mikalay Statkevich Dimitrji Uss	<p>Presidential candidates who at the time of the writing of this resolution faced trials which could result in sentences of up to 15 years' imprisonment. Ales Mikhalevich fled the country to avoid trial. On 28 February 2011 Ales Mikhalevich issued a statement giving an account of the mental and physical torture to which the</p>	<p>In its resolution adopted on 12 May 2011, the European Parliament:</p> <p>- Strongly condemned all convictions on the basis of the criminal charge of 'mass</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Pavel Seviarynets Vladimir Kobets Sergey Martselev</p> <p>Anatol Lyabedzka Natalya Radzina Andrey Dzmitryeu Syarhey Vaznyak</p> <p>Dzmitry Bandarenka</p> <p>Aliaksandr Atroshchankau, Aiaksandr Malchanau, Dzmitry Novik Vasil Parfiankou Mikita Likhavid Ales Kirkevich Zmister Dashkevich Eduard Lobau, Paval Vinhradau Andrei Pratasiyenya Dzmitry Drozd Uladzimir Khamichenka Dzmitry Bandarenka</p> <p>Olga Klasowska</p>	<p>political prisoners were subject in order to coerce them into confessing and accepting evidence of their guilt</p> <p>Campaign managers to abovementioned presidential candidates. At the time of the adoption of this resolution they faced trials which could result in sentences of up to 15 years' imprisonment.</p> <p>Lyabedzka (leader of the opposition United Civic Party (AHP)), Radzina (on-line news portal editor-in-chief), Dzmitryeu (campaign manager for opposition presidential candidate Uladzimer Nyaklyaeu) and Vaznyak ('Tell the Truth!' campaign activist) had been released from the KGB pre-trial detention centre and placed under house arrest whilst the investigation against them continues. Natalya Radzina has fled the country to avoid trial.</p> <p>Bandarenka: a backer of Andrey Sannikau in a former presidential electoral campaign was sent to general regime penal colony for two years.</p> <p>Aliaksandr Atroshchankau, Aliaksander Malchanau, Dzmitry Novik and Vasil Parfiankou (members of the electoral campaign teams of democratic opposition candidates Uladzimir Niakliayeu and Andrei Sannikau); Mikita Likhavid (member of the 'For Freedom' movement); Ales Kirkevich, Zmister Dashkevich and Eduard Lobau ('Young Front' activists); Paval Vinhradau (activist of the 'Speak the Truth' campaign); Andrei Pratasiyenya (non-partisan activist); Dzmitry Drozd (historian); Uladzimir Khamichenka (protest participant) and Dzmitry Bandarenka (coordinator of the civil campaign 'European Belarus') were sentenced to between one and four years' imprisonment in connection with the demonstrations of 19 December 2010</p> <p>Her case demonstrated that police are torturing people to force them to admit their alleged crimes against the state.</p>	<p>rioting' and found them arbitrary and politically motivated</p> <p>- Considered all charges against the presidential candidates Vladimir Neklyayev, Vitaly Rymashevsky, Nikolai Statkevich, Dmitry Uss and Andrei Sannikov to be illegal and inadmissible and called for the candidates to be acquitted and spared any further persecution</p> <p>- Expressed its deep concern at the deteriorating situation of human rights defenders in Belarus</p> <p>- Condemned the persisting climate of fear and intimidation of political opponents in Belarus and the ongoing persecution of opposition figures since the December 2010 presidential elections</p> <p>- Condemned the systematic harassment and intimidation of and the mounting pressure on independent journalists and media outlets in Belarus</p> <p>- Condemned the lack of any independent investigation into the use of brutal force by the police and KGB services against the protesters on election day</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Natalia Radina	<p>Editor of the opposition Charter 97 website. She was arrested in December 2010 and charged with organising and participating in the mass unrest that followed the presidential elections. Radina was released from the KGB pre-trial centre and prevented from leaving her home town until the investigation in her case is completed. After her release, Radina declared that KGB officers had subjected her to psychological pressure and attempted to recruit her as a KGB informant during her detention.</p>	
Andrzej Poczobut	<p>Poczobut: a journalist with the Belsat television channel and <i>Gazeta Wyborcza</i> newspaper. He was arrested and was at the time of the adoption of this resolution facing up to two years' imprisonment on the charge of 'insulting the President' following the articles he had published. He is recognised by Amnesty International as a prisoner of conscience.</p>	
Iryna Khalip	<p>Journalist, and the wife of Andrey Sannikov. She was also arrested and faced charges in connection with the protests. She was, at the time of adoption of this resolution, under house arrest and had been banned from communicating with her husband.</p>	
Ales Bialiatski	<p>President of the Human Rights Centre 'Viasna'. The Belarusian President and several journalists in the state-owned media made defamatory allegations against Bialiatski and others, claiming, in their comments concerning the bomb attack on the Minsk subway, that 'there [was] a fifth column in the country'.</p>	
Marina Tsapok Maxim Kitsyuk Andrey Yurov	<p>Marina Tsapok and Maxim Kitsyuk (Ukrainian citizens) and Andrey Yurov (Russian citizen) are representatives of the Committee on International Control over the Human Rights Situation in Belarus. They were denied entry to the territory of Belarus.</p>	
Alik Mnatsnakyan Viktoria Gromova	<p>Russian human rights defenders who were detained on 4 May 2011 in the office of the Human Rights Centre 'Viasna' and shortly after deported from Belarus and banned from re-entering the country for two years.</p>	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Ales Bialiatski</p> <p>Viktar Sazonau</p> <p>Dzmitry Kanavalau Uladzislau Kavalyou</p>	<p>Human rights defender, Chair of the ‘Viasna’ Human Rights Centre and Vice-President of the International Federation for Human Rights. After being held at the detention centre of the Belarusian Interior Ministry, he was arrested in Minsk on 4 August 2011 on the formal charge of large-scale tax evasion (‘concealment of profits on a particularly large scale’) and indicted on 12 August 2011.</p> <p>Human rights activist arrested during a protest and was at the time of the writing of the resolution awaiting trial.</p> <p>Sentenced to death by the Supreme Court in November 2011. They were accused of carrying out a terrorist attack in the Minsk subway in April 2011. There were also reliable reports on procedural irregularities in the preliminary investigation and judicial examination, such as restrictions on the right to defense.</p>	<p>In its resolution adopted on 15 September 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemned the recent arrest of and allegations against Ales Bialiatski and called for him to be immediately and unconditionally released from custody and for the investigation and all the charges against him to be dropped - Stressed that legal assistance between EU Member States and Belarus should not become a tool of political persecution and repression - Stressed that potential EU engagement with Belarus should be subject to strict conditionality and made contingent on a commitment by Belarus to respect democratic standards, human rights and the rule of law <p>A letter of concern was sent on 20 December 2011</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>BRAZIL</p> <p>Cesare Battisti</p>	<p>Cesare Battisti is an Italian citizen who was found guilty at seven trials and convicted <i>in absentia</i>, in final judgements handed down by the Italian courts, of four murders and of involvement in an armed group, robbery and possession of firearms, and sentenced to two terms of life imprisonment. Battisti went into hiding until he was arrested in Brazil in March 2007. He lodged an application with the European Court of Human Rights in respect of his extradition to Italy. The application was declared inadmissible in December 2006. On 18 November 2009 the Brazilian Supreme Court decided to allow the extradition of Cesare Battisti. On 31 December 2010 the then-incumbent President decided to refuse the extradition of Battisti. <i>On 6 January 2011 the President of the Brazilian Supreme Court refused the immediate release of Battisti and officially reopened the case, which was to be considered in February 2011.</i></p>	<p>In its resolution adopted on 20 January 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pointed out that the partnership between the EU and Brazil is based on the mutual understanding that both parties uphold the rule of law and fundamental rights, including the right of defence and the right to a fair and equitable trial
<p>CHINA</p> <p>Ai Weiwei</p> <p>Liu Xianbin</p> <p>Liu Xiaobo</p>	<p>Internationally renowned artist and critic of the regime. On 3 April 2011, Ai Weiwei was detained while passing through security checks at Beijing airport and was not seen until he was released on bail in June 2011.</p> <p>Democracy activist since the democracy movement protests in 1989. He is recognised as a prisoner of conscience by Amnesty International. In 2011 he was tried for “incitement to subvert state power” and was sentenced to 10 years.</p> <p>Nobel Peace Price Laureate in 2010 and prominent scholar who among other things, was involved in drafting the Charter 08 and other writings calling for democratic reforms. He was charged with “inciting subversion of state power” and was sentenced to 11 years in prison.</p>	<p>In its resolution adopted on 7 April 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned the unjustifiable and unacceptable detention of Ai Weiwei. - Called for Ai Weiwei’s immediate and unconditional release. - Stressed that Ai Weiwei’s detention is characteristic of the widespread recent crackdown on human rights activists and dissidents in China, - Noted that China’s human rights record remains a matter

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p> Liu Xia Chen Guangcheng Gao Zhisheng Liu Xianbin, Hu Jia Tang Jitian Jiang Tianyong Teng Biao Liu Shihui Tang Jingling Li Tiantian Ran Yunfei Ding Mao Chen Wei </p> <p> Gao Zhiseng </p> <p> Hu Jia </p> <p> Zeng Jinyan </p> <p> Chen Guangcheng Yuan Weijin </p>	<p>Chinese human rights lawyer who has been disbarred, detained, lived under house arrest and tortured by the Chinese secret police after taking on human rights cases. He was taken away for interrogation by Chinese security agents in February 2009 and was then subjected to enforced disappearance. In December 2011, only days before his five-year probation were to end, he was sentenced to three years in prison.</p> <p>Prominent Chinese human rights activist and dissident and the 2008 laureate of the Sacharov Prize. Hu Jia has often been persecuted for his actions in China and in 2008 he was convicted for “inciting subversion of state”. After serving a 3.5 years prison sentence he was released in June 2011. However, his sentence also included that he would be “deprived of his political rights” 12 months following his release.</p> <p>Human rights activist and wife of Hu Jia. She was put in house arrest together with the couple’s infant daughter while her husband was in prison.</p> <p>Guan Guangcheng is a human rights activist who, after being released from prison in September 2010, suffered from serious illness and reportedly was refused by the authorities to seek medical</p>	<p>for serious concern; emphasises the need to make a comprehensive assessment of the EU-China human rights dialogue.</p> <p>A letter of concern was sent on 2 March 2011</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
	<p>treatment. His family, including his wife Yuan Weijin, has been prevented from stepping out of their house.</p>	
EGYPT Maikel Nabil Sanad Alaa Abd El-Fattah	<p>Blogger who has criticised the role of the Egyptian military during and after the popular revolution. He was arrested by the military police on 28 March 2011 and was sentenced to three years' imprisonment on 10 April 2011 on charges of 'insulting the military' after an unfair fast-track trial in a military court in the absence of his lawyer, family and friends. Amnesty International considers him to be a prisoner of conscience.</p> <p>Blogger who has been a vocal critic of military rule in Egypt (Amnesty International). On 30 October 2011, the Military Prosecutor called Alaa Abd El-Fattah for interrogation and subsequently ordered his provisional detention for 15 days (which was later renewed), after charging him with 'inciting violence against the Armed Forces', 'assaulting military personnel and damaging military property' during the Maspero clashes,</p>	<p>In its resolution adopted on 27 October 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Expressed its deep concerns about the health condition of Maikel Nabil Sanad and called for his immediate release - Called on the Egyptian authorities to ensure full respect for all fundamental rights, including freedom of association, freedom of peaceful assembly, freedom of expression and freedom of religion, conscience and thought for all citizens in Egypt, including the Coptic Christians - Strongly condemned the killing of protestors in Egypt. <p>In its resolution adopted on 17 November 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Urged the Egyptian Authorities to immediately release Mr Alaa Abd El-Fattah - Repeated its call upon the

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Maikel Nabil Sanad	<p>which started with a peaceful demonstration for the rights of Coptic Christians that took place on 9 October 2011 in Cairo. He refused to answer questions from the Military Court relating to the events, stating that he would only answer to an impartial civil court.</p> <p>Imprisoned blogger (see above) who was on hunger strike at the time of the writing of this resolution leading to a critical condition. He refused to cooperate with the military tribunal on the basis of his opposition to civilians being tried before military courts.</p>	<p>SCAF to put an end without delay to the emergency law and to military trials of civilians, to immediately release all prisoners of conscience and political prisoners held by military courts and stressed that civilians should not be prosecuted before military courts</p>
ERITREA Dawit Isaak	<p>Swedish-Eritrean playwright, journalist and writer, who has been held in Eritrean prison since 2001 without trial. Isaak has allegedly been a victim of torture during his detention. He is considered internationally to be a prisoner of conscience</p>	<p>In its resolution adopted on 15 September 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Deplored the fact that Dawit Isaak has not yet regained his freedom and has had to spend 10 years as a prisoner of conscience; expresses its fears for the life of Mr Isaak under the notoriously harsh prison conditions in Eritrea and without access to necessary health care and called on the Eritrean authorities to release Dawit Isaak - Noted with great concern the continued deplorable human rights situation in Eritrea, notably the lack of freedom of expression and the continued existence of political prisoners
INDIA Mahendra Nath Das	<p>Mahendra Nath Das was sentenced to death in 1997 after being convicted of murder charges. All legal remedies had been exhausted and his execution was suspended until 21 July 2011 by the Gauhati High Court in Assam (north-east India), as the Indian Government has sought time to respond to the Court.</p>	<p>In its resolution adopted on 7 July 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Called on the Government and Parliament of India to adopt legislation introducing a permanent moratorium on

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Davinder Pal Singh Bhullar	<p>Davinder Pal Singh Bhullar was sentenced to death on 29 August 2001 after being found guilty of involvement in the 1993 bombing of the Youth Congress Office in New Delhi. The circumstances surrounding the return of Davinder Pal Singh Bhullar to India from Germany and the prolonged stay on death row of Mahendra Nath Das have raised questions.</p>	<p>executions with the goal of abolishing the death penalty in the near future</p> <ul style="list-style-type: none"> - Urgently appealed to the Government of India not to execute Davinder Pal Singh Bhullar or Mahendra Nath Das, and to commute their death sentences
<p>IRAN</p> <p>Nasrin Sotoudeh</p> <p>Reza Khandan</p> <p>Zahra Bahrami</p> <p>Shiva Nazarahari</p> <p>Mohammad Seifzadeh</p>	<p>Prominent Iranian human rights lawyer. She was sentenced to 11 years in jail on charges of ‘acting against national security’, ‘membership of the Centre for Human Rights Defenders’, not wearing hejab (Islamic dress) during a videotaped message, and ‘propaganda against the regime’; whereas she was also banned from practising law and travelling for 20 years after completion of her sentence. After being arrested on 4 September 2010, she was held for long periods in solitary confinement, reportedly tortured and denied contact with her family and lawyer</p> <p>Husband of Nasrin Sotoudeh. He was summoned by the police on 15 January 2011 and detained overnight, released on a third-person guarantee and is under prosecution because of his advocacy on behalf of his wife</p> <p>Dutch national who was arrested after the Ashura protests on 27 December 2009 and sentenced to death. Sotoudeh’s client.</p> <p>Co-founder of Committee of Human Rights Reporters and a prominent activist. She was sentenced to four years in prison and 74 lashes on 7 January 2011. She is considered a prisoner of conscience by Amnesty International.</p> <p>Prominent lawyer who, on 30 October 2010, was sentenced to nine years in prison and a ten-year ban from practising law</p>	<p>In its resolution adopted on 20 January 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Called for the immediate and unconditional release of Nasrin Sotoudeh and all other prisoners of conscience - Strongly condemned the extraordinarily harsh sentence against Nasrin Sotoudeh and the intimidation of her husband - Urged the Iranian authorities to reconsider the sentence imposed on Zahra Bahrami, and to grant her a fair trial and access to Dutch authorities.

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Mohammad Oliyafar	Human rights lawyer who at the time of the writing of the resolution served a one-year sentence for his advocacy on behalf of his clients	
Mohammad Ali, Dadkhah Abdolfattah Soltani, Houtan Kian	Human rights defenders who were facing prosecution in Iran in 2011.	
Jafar Panahi	Prominent Iranian filmmaker who in December 2010 was banned from film-making for 20 years as well as sentenced to 6 years' imprisonment, and thereby denied freedom of expression	
Mahdi Ramazani	Mahdi Ramazani was taken into custody at the grave site of his son in December 2010 and confronted with exorbitant bail conditions, which he was in no capacity to pay.	
Mir Hossein Mousavi Mehdi Karroubi	Iranian opposition leaders who were illegally detained together with their wives by Iranian security forces.	In its resolution adopted on 10 March 2011, the European Parliament:
Zahra Bahrami	Dutch-Iranian national who was executed in Tehran on 29 January 2011. The Iranian authorities denied consular access to Ms Bahrami and did not ensure a transparent and fair judicial process.	- Called for the immediate and unconditional release of Mir Hossein Mousavi, Mehdi Karroubi and their wives.
Sakineh Mohammadi Ashtiani http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2011-0096+0+DOC+XML+V0//EN	Sakineh Mohammadi Ashtiani is from Iran's Azerbaijani minority. She was convicted of "adultery while married" in 2006 and was sentenced to death by stoning.	- Strongly rejected the regime's condemnation of protesters and opponents following the 2009 elections as 'enemies of Allah' ('muharib'), who, in accordance with Islam, should receive the severest of punishments. - Urged Iran to put an end to all forms of discrimination in the country.

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>def 1 1#def 1 1</p> <p>Mir Hossein Mousavi Mehdi Karroubi</p> <p>Yousef Nadarkhani</p> <p>Bahareh Hedayat Mahdieh Golroo Majid Tavakoli</p>	<p>Opposition leaders who have been held illegally under house arrest and was arbitrarily confined on 14 February 2011. They, along with their politically active spouses, have for periods of time been forcibly disappeared to unknown locations and cut off from all contact with friends and family, periods during which they have been at severe risk of torture</p> <p>Protestant pastor under threat of execution for apostasy</p> <p>Prominent student activists whose prison sentences were each increased by six months after they were charged with ‘propaganda against the regime’</p>	<p>- Firmly condemned the execution of Zahra Bahrami.</p> <p>- Urged the Iranian authorities to put an end, in law and in practice, to all forms of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment and to uphold the due process of law and end impunity for human rights violations.</p> <p>In its resolution adopted on 17 November 2011, the European Parliament:</p> <p>- Expressed grave concern over the steadily deteriorating human rights situation in Iran</p> <p>- Called on the Iranian authorities to release all political prisoners</p> <p>- Urged the Iranian Government immediately to allow the UN-appointed Special Rapporteur Ahmed Shaheed to enter Iran to address the country’s ongoing human rights crisis</p> <p>- Expressed its concern at the use of (European) censorship, filtering and surveillance technologies to control and censor information and communication flows and to track down citizens, notably human rights defenders</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Somayeh Tohidlou	Political activist and doctoral student who, on 15 September 2011, received 50 lashes after completing a one-year prison sentence at Evin Prison. Both prison sentences and the 50 lashes were punishments imposed for blogging and other internet activities.	
Payman Aref	Student activist who on 9 October 2011 received 74 lashes before his release from prison, on a charge of insulting the Iranian President	
Jafar Panahi	Prominent Iranian filmmaker who in December 2010 was banned from film-making for 20 years as well as sentenced to 6 years' imprisonment, and thereby denied freedom of expression	
Marzieh Vafamehr	Prominent actress who was given the sentence of one year's imprisonment and 90 lashes, following her involvement in a film depicting the difficult conditions in which artists operate in Iran	
Mohsen Shahrnazar Hadi Afarideh Katayoun Shahabi Naser Safarian Shahnam Bazdar Mojtaba Mir Tahmaseb	Six independent documentary filmmakers, who were detained by the Iranian authorities on 17 September 2011, accused of working for the BBC's Persian Service and engaging in espionage on behalf of that news service	
Nasrin Soutoudeh Mohammad Seifzadeh Houtan Kian Abdolfattah Soltani	Nasrin Soutoudeh, Mohammad Seifzadeh, Houtan Kian and Abdolfattah Soltani are among dozens of lawyers who have been arrested since 2009 for exercising their profession	
Shirin Ebadi	Nobel Peace Prize laureate who has effectively been forced into exile after the authorities shut down her Center for Defenders of Human Rights	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
OCCUPIED PALESTINIAN TERRITORIES Shadi Shaheen Majd Barghouti Mohammed al-Haj Kamal Abu Taima Haitham Amro Fadi Hamadna	<p>Persons who have been killed while undergoing torture in the Palestinian Authorities centres from 2007-2010</p>	<p>A letter of concern was sent on 16 March 2011</p>
PAKISTAN Salmaan Taseer Shahbaz Bhatti Salman Taseer Naeem Sabir Jamaldini	<p>Governor of the province of Punjab, who was one of the most vocal and visible critics of Pakistan's blasphemy laws and of their misuse by extremist groups. On 4 January 2011 Salmaan Taseer was assassinated in Islamabad by one of his own security guards, Malik Mumtaz Hussein Qadri, who disagreed with Taseer's opposition to Pakistan's blasphemy laws.</p> <p>Shahbaz Bhatti was the Pakistani Minister for Minorities. On 2 March 2011, he was assassinated by armed men who opened fire on his car as he travelled to work in the capital Islamabad. A group calling itself the Tehreek-e-Taliban Punjab (Taliban Movement Punjab) claimed responsibility for the killing. He was the only Christian member of the Pakistani Cabinet and one of the country's few leading politicians who combated the blasphemy laws</p> <p>Taseer was the Governor of the Province of Punjab. He was killed in January 2011 by one of his own security guards, who disagreed with Taseer's opposition to Pakistan's blasphemy laws.</p> <p>Prominent Pakistani human rights defender and</p>	<p>In its resolution adopted on 20 January 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemns the brutal murder of Salmaan Taseer - Urges the Pakistan authorities to conduct a thorough investigation into all aspects of the murder - Was concerned that the Pakistani blasphemy laws are still being used to persecute religious denominations <p>In its resolution adopted on 10 March 2011, the European Parliament</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemned the brutal murder of Shahbaz Bhatti - Called on the Government to repeal these [blasphemy] laws as well as other discriminatory legislation - Urged the Pakistani authorities to conduct a thorough investigation into all aspects of Shahbaz Bhatti's murder and bring all

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Sherry Rehman</p> <p>Asia Bibi</p> <p>Asia Bibi</p> <p>Mukhtar Mai</p> <p>Uzma Ayub</p>	<p>the Coordinator of the Human Rights Commission of Pakistan. Assassinated in March 2011. Was particularly active in combating the human rights violations in the Baluchistan region.</p> <p>A former Pakistani minister, reformist politician and well-known journalist. A fatwa was reportedly issued against Rehman calling her the next candidate for murder.</p> <p>Christian woman and mother of five children condemned to death for blasphemy.</p> <p>Christian woman and mother of five children condemned to death for blasphemy.</p> <p>Woman who was gang-raped in 2002 on the order of a village council to avenge her brother's supposed misconduct. She went on to successfully challenge her attackers in the lower courts</p> <p>Uzma Ayub was kidnapped, held captive and repeatedly raped by several members of the police force</p>	<p>perpetrators of this crime rapidly to justice in accordance with the strict rule of law, as well as to ensure the swift and fair prosecution of the late Governor Salman Taseer's killer</p> <p>In its resolution adopted on 15 December 2011, the European Parliament</p> <p>- Urged the Pakistani Government to put into place mechanisms which would allow local and regional administrations to monitor the conduct of informal village and tribal councils and to intervene in instances where they have acted beyond their authority</p> <p>- Urged the government to review the legislation on women's rights that was introduced after the military coup</p>
<p>RUSSIA</p> <p>Mikhail Khodorkovsky Platon Lebedev</p> <p>Boris Nemtsov</p>	<p>Russian businessmen whose second conviction on 30 December 2010 concerning Yukos assets has been questioned by the international community, including the EU.</p> <p>Opposition activist arrested on 31 December 2010 in Moscow, together with some 70 others, following an opposition demonstration.</p>	<p>In its resolution adopted on 17 February 2011, the European Parliament:</p> <p>- Expressed concern over reports of politically motivated trials, unfair procedures and failures to investigate serious crimes</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Anna Politkovskaya, Natalia Estemirova Anastasia Baburova	Journalists whose cases have not yet been solved by the Russian authorities	- Expressed serious concern at the verdict in the recent second trial and conviction of Michail Khodorkovsky and Platon Lebedev
Sergei Magnitsky	Sergei Magnitsky was a lawyer who died after being held in detention for 11 months where he was subjected to ill-treatment. According to Amnesty International human rights activists believed that he was detained because he unveiled a tax fraud involving investigators and prosecutors. His death has not been solved by the Russian authorities.	- Urged for a review of the charges and proceedings against Oleg Orlov and recalled that no effective investigations have been carried out into the murder of Natalia Estemirova
Natalia Estemirova	A leading member of the Human Rights Centre Memorial in Chechnya. She was abducted and murdered by armed men in Grozny, Chechnya on 15 July 2009. She was shot at point blank range. Still in October 2012 no one has been brought to justice for the murder.	- Deplored the breaking up of peaceful rallies and the repeated arrests of opposition figures, as in the case of Boris Nemtsov.
Oleg Orlov	Head of the Human Rights Centre Memorial and the 2009 laureate of the European Parliament Sakharov Prize for Freedom of Thought. He was charged with slander in 2010 after he blamed the Chechen President Kadyrov for being politically responsible for the death of Natalia Estemirova. Since then, slander has been decriminalised in Russia and the case against Orlov has been dropped.	
Mikhail Khodorkovsky Platon Lebedev	Russian businessmen declared prisoners of conscience in May 2011 by Amnesty International (see above).	In its resolution adopted on 9 June 2011, the European Parliament:
Sergey Magnitsky	Lawyer. He died in custody in November 2009 after months of ill-treatment (see above)	- Took note with concern of the ruling handed down by the Russian appeal court against Mikhail Khodorkovsky and his business associate Platon Lebedev on 26 May 2011 as a continuation of politically motivated court decisions and condemned political interference with the trial
Anna Politkovskaya	Internationally recognised journalist and human rights defender. She covered, among other things, the conflict and the human rights situation in Chechnya. She was shot dead in her home in Moscow in October 2006.	- Took note of President

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Anastasiya Baburova Stanislav Markelov	Stanislav Markelov, human rights lawyer, was shot dead in Moscow on 19 January 2009 after attending a press conference. Anastasiya Baburova, journalist from the newspaper Novaya Gazeta was accompanying Markelov and was seriously injured when she tried to stop the killer. She later died in the hospital.	Medvedev’s decision to start an investigation into the criminal charges against Sergey Magnitsky and welcomed the convictions for the murders of Anastasiya Baburova and Stanislav Markelov - Took note of the arrest of the suspected assassin of Anna Politkovskaya - Reaffirmed the urgent need for Russia to implement fundamental principles of democracy, the rule of law, human rights and media freedom as a basis for cooperation
SYRIA Hamza al-Khateeb Father Paolo dall’Oglio	A 13-year-old boy who was one of the Syrian children who was arbitrarily detained and a victim of torture and ill-treatment which led to his death. Abbot of the Mar Musa Monastery in Syria and winner of the first Anna Lindh EuroMed Award 2006 for Dialogue between Cultures, widely known for his work for inter-faith harmony in the country for the last three decades and for his engagement in efforts for internal reconciliation.	In its resolution adopted on 7 July 2011, the European Parliament: - Urged the Syrian authorities to immediately release all children arrested during the repression of the demonstrations or in related events, to thoroughly investigate reported cases of violence against children and to refrain from any further arrests of and violence against children or any other breach of children’s rights In its resolution adopted on 15 December 2011, the European Parliament: - Called for prompt, independent and transparent

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p> Mohammad Darwish Kaka Dawood Nabil Shurbaji Merveen Awsi Ghaffar Hikmat Muhammad, Abdul Rahman Khitou Rayan Suleyman Daya Al-Din Daghmoush, Nasredin Ahmou Hassiba Abderrahman Abd Temmo </p> <p> Mazen Darwish </p> <p> Suhair Al-Attassi </p> <p> Haytham Al-Maleh </p>	<p>Director of the Syrian Centre for Media and Freedom of Expression. Mazen Darwish was included in the group of persons described above.</p> <p>President of the Atassi Forum, a pro-democracy discussion group. Suhair Al-Attassi was included in the group of persons described above.</p> <p>Lawyer and veteran human rights activist who has worked as a rights defender since 1980. Due to this work he has been in prison during two time periods; 1980-1986 and 2009-2011. In 2011 his travel-ban, which had been in place for seven years, was lifted.</p>	
<p> TIBET </p> <p> Phuntsog Tsewang Norbu </p> <p> Lobsang Kelsang Lobsang Kunchok </p> <p> Dawa Tsering </p> <p> Kelsang Wangchuk </p>	<p>Phuntsog (aged 20) and Tsewang Norbu (aged 29) died after setting fire to themselves, on 16 March and 15 August 2011 respectively, as a protest against restrictive Chinese policies in Tibet</p> <p>Phuntsog's younger brothers, (both aged 18), set fire to themselves at the Aba/Ngaba county market on 26 September 2011.</p> <p>A 38-year-old monk at Kardze Monastery who set fire to himself on 25 October 2011</p> <p>A 17-year-old monk at Kirti Monastery, immolated himself on 3 October 2011 and was</p>	<p>In its resolution adopted on 7 April 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned the Chinese authorities' continued crackdown on Tibetan monasteries and called on them to lift the restrictions and security measures imposed on monasteries and lay communities - Called on the Chinese authorities to respect the rights

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Choephel Kayang</p> <p>Norbu Damdrul</p> <p>Tenzin Wangmo</p>	<p>immediately carried away by Chinese soldiers, who extinguished the fire and beat him strenuously before taking him away. His state of well-being and whereabouts were unknown at the time of adoption of this resolution.</p> <p>Two former monks from Kirti, Choephel (aged 19) and Kayang (aged 18). They clasped their hands together and set fire to themselves while calling for the return of the Dalai Lama and the right to religious freedom. They died following this protest.</p> <p>Former Kirti monk, aged 19, who set fire to himself on 15 October 2011. He was the eighth Tibetan to self-immolate. His whereabouts and state of well-being were unknown at the time of the adoption of this resolution.</p> <p>Nun from Ngaba Mamae Dechen Choekorling Nunnery, (aged 20). She was the first female to commit self-immolation. She died following this protest.</p>	<p>of Tibetans in all Chinese provinces and to take proactive steps to resolve the underlying grievances of China's Tibetan population</p> <ul style="list-style-type: none"> - Reiterated its call to the Council to appoint an EU Special Representative for Tibet with a view to facilitating the resumption of dialogue between the Chinese authorities and the Dalai Lama's envoys in relation to the determination of genuine autonomous status for Tibet within the People's Republic of China. - Urged the Government of the People's Republic of China to respect internationally agreed human rights standards and to abide by its obligations under international human rights conventions with respect to freedom of religion or belief
<p>TUNISIA</p> <p>Zacharia Bouguira</p>	<p>Tunisian medical student who, on 13 November 2011, witnessed repeated public acts of violence committed by law enforcement officers against of a group of young Moroccans. After filming it with his mobile phone, he was stopped by a security guard, was violently struck by some 20 policemen and taken to the police station. He was held in arbitrary detention and during that time was subjected to repeated acts of violence and intimidation. He was later released.</p>	<p>In its resolution adopted on 15 December 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Urged the Tunisian authorities therefore to guarantee Zacharia Bouguira the right to a judicial process conducted in accordance with international standards - Welcomed the ratification by Tunisia on 29 June 2011 of the Optional Protocol to the Convention against Torture
<p>TURKEY</p> <p>Ahmet Şık Nedim Şener</p>	<p>Turkish investigative reporters who were investigating human rights abuses by state officials. They were arrested on 3 March 2011,</p>	<p>A letter of concern was sent on 16 March 2011</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
	accused of belonging to a terrorist organisation conspiring against the government. They were released in March 2012 pending trial.	
UGANDA David Kato	<p>Human rights defender and leading figure of the gay and lesbian rights group Sexual Minorities Uganda and of the Ugandan lesbian, gay, bisexual and transgender (LGBT) community at large. Kato sued and won a lawsuit against a local tabloid, 'Rolling Stone' which published the names, personal details and photographs of over a hundred people, including Kato, alleged to be homosexual. Kato was brutally killed in Uganda on 26 January 2011.</p>	<p>In its resolution adopted on 17 February 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemned the violent murder of the Ugandan human rights defender David Kato Kisule. - Called on the Ugandan Government to ensure that LGBT people and all other minority groups in Uganda are adequately protected against violence -Condemned accordingly, and again, the Bahati Anti-Homosexuality Bill, and calls on the Ugandan Parliament to decriminalise homosexuality and reject the use of the death penalty under any circumstances.
UKRAINE Yulia Tymoshenko Yuri Lutsenko Yevhen Korniychuk	<p>Former Prime Minister of Ukraine. She was charged of abuse of power in connection with the conclusion of gas contracts in 2009. The Prosecutor General's Office in Ukraine brought charges against her on 24 May 2011</p> <p>Former high-ranking officials from the Tymoshenko government who at the time of the adoption of this resolution were in pre-trial detention. Yuri Lutsenko (former Interior Minister, one of the leaders of the People's Self-Defence Party), was charged with abuse of office and misappropriation of funds and was arrested on 26 December 2010 for alleged non-cooperation with the prosecution. Yevhen Korniychuk (former First Deputy Minister of Justice) was arrested on 22 December 2010 on charges of breaking the law in connection with</p>	<p>In its resolution adopted on 9 June 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Was concerned about the increase in selective prosecution of figures from the political opposition in Ukraine as well as the disproportionality of measures applied, particularly in the cases of Ms Tymoshenko and Mr Lutsenko, former Interior Minister - Stressed that ongoing investigations of prominent Ukrainian political leaders should not preclude them from actively participating in the

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Bohdan Danylyshin Georgy Filipchuk Valery Ivashchenko Anatoliy Grytsenko Leonid Kuchma	<p>public procurement procedures for legal services. A preliminary report of the Danish Helsinki Committee for Human Rights on the Lutsenko and Korniychuk trials listed massive violations of the European Convention on Human Rights.</p> <p>Former Economy Minister who fled Ukraine and has been granted political asylum in the Czech Republic. Criminal proceedings have been started against him.</p> <p>Georgy Filipchuk (former Environment Minister) and Valery Ivashchenko (former Acting Defence Minister) faced criminal charges at the time of the adoption of this resolution.</p> <p>Former speaker of the Crimean Parliament (Party of Regions). Grytsenko was detained on 24 January 2011 and accused of an abuse of power involving the giving away of 4800 hectares of land illegally. Another criminal case was later opened, involving land fraud in connection with resort land in Yalta.</p> <p>Former President of Ukraine. The Prosecutor General's Office had opened a criminal investigation for abuse of power against him at the time of the adoption of this resolution.</p>	<p>political life of the country, meeting voters and travelling to international meetings and therefore called on the Ukrainian authorities to lift the travel ban, both domestically and internationally, on Yulia Tymoshenko and other key political figures;</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>USA</p> <p>Abd al-Rahim Hussayn Muhammed al-Nashiri</p> <p>Troy Davis</p> <p>Bradley Manning</p>	<p>Saudi Arabian man held at the US detention facility in Guantánamo Bay. The US Government intended to seek the death penalty at the military commission trial of Abd al-Rahim Hussayn Muhammed al-Nashiri. al-Rahim al-Nashiri had at that time been in US custody for nearly nine years and had not been brought promptly before a judicial authority and brought to trial without undue delay, as required by international law, and was instead detained in secret until being transferred to Guantánamo in 2006. He was allegedly subjected to torture, including ‘water-boarding’.</p> <p>Troy Davis was sentenced to death in 1991 for the murder of a police officer in Savannah, Georgia. The evidence against Davis has been widely questioned, e.g. seven out of nine witnesses have changed their testimonies against him since his trial in 1991. He was executed in Georgia on 21 September 2011.</p> <p>Private in the American military who is accused of providing documents to Wikileaks. He was arrested in May 2010 in Iraq and in 2011 he was charged with, among other things, “aiding the enemy”. Strong concerns were expressed internationally concerning the circumstances of his detention. In his pre-trial detention e.g., he was held in a small cell for 23 hours a day, sometimes naked and forbidden to exercise.</p>	<p>In its resolution adopted on 9 June 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Reiterated that the fight against terrorism cannot be waged at the expense of established basic shared values, such as respect for human rights and the rule of law - Reiterated its long-standing opposition to the use of torture and ill-treatment and to the death penalty in all cases and under all circumstances. - Called on the US authorities not to impose the death penalty on Abd al-Rahim al-Nas. - Reiterated its call to the US authorities to review the military commissions system to ensure fair trials, to close Guantánamo, to prohibit in any circumstances the use of torture, ill-treatment, incommunicado detention, indefinite detention without trial and enforced disappearances <p>A letter of concern was sent on 31 May 2011</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Jonathan Pollard	Former US Navy intelligence analyst who was arrested in 1985 and was later convicted to a life sentence for passing classified information to Israel concerning the military activities of Iran, Syria and other Middle Eastern nations. The European Parliament adopted a resolution in 1993 in which it noted that there was a lack of a full trial in Jonathan Pollard's case and that it considered the sentence of life imprisonment disproportionate in view of the United States' close relationship with Israel.	A letter of concern was sent on 17 February 2011
YEMEN Muhammed Taher Thabet Samoum Fuad Ahmed Ali Abdulla	<p>Muhammed Taher Thabet Samoum: sentenced to death in September 2001 by the Criminal Court in Ibb, following his conviction for a murder he allegedly committed in June 1999, when he was supposedly under the age of 18. In the absence of a birth certificate his death sentence was upheld by an appeal court in May 2005, confirmed by the Supreme Court in April 2010 and has since been ratified by the President of Yemen. Muhammed Taher Thabet Samoum was initially scheduled for execution on 12 January 2011, but was granted a temporary reprieve by the Yemeni Attorney-General.</p> <p>Sentenced to death after being convicted of a murder which he allegedly committed while still under the age of 18. His execution, scheduled for 19 December 2010, was put on hold.</p>	<p>In its resolution adopted on 17 February 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned all executions, wherever they take place. - Called on the Yemeni authorities to commute the death sentences imposed on Muhammed Taher Thabet Samoum and Fuad Ahmed Ali Abdulla. - Called on the Government of Yemen to stop executing individuals for crimes they allegedly committed when they were under the age of 18.
ZIMBABWE Elton Mangoma Theresa Makone Lovemore Moyo	There was a marked increase in intimidation, arbitrary arrests, and disappearances of political opponents of Zanu-PF, with many MDC members, several MDC MPs, and key members of the MDC leadership, such as Mangoma (Energy Minister), Makone (co-Home Affairs Minister) and Moyo (ousted Speaker of the	<p>In its resolution adopted on 7 April 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Demanded an immediate end to all politically motivated harassment, arrests and violence by the Zimbabwean

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Jenni Williams Magodonga Mahlangu</p> <p>Abel Chikomo</p>	<p>Zimbabwean Parliament), being targeted.</p> <p>Leaders of the civil society organisation Women of Zimbabwe Arise (WOZA). They, together with other human rights defenders, have faced systematic police harassment</p> <p>Director of the Zimbabwe Human Rights NGO Forum. Has, together with other human rights defenders, faced systematic police harassment.</p>	<p>state security services and militias either directly controlled by, or loyal to, Mugabe and the Zanu-PF party</p> <p>- Called on all Zimbabwe's political parties to reach an agreement on a roadmap towards holding free and fair internationally monitored elections in Zimbabwe</p> <p>- Called for the immediate and unconditional release of all those arbitrarily arrested, in particular MDC officials and followers</p> <p>- Called on the EU to refuse to accept any Zimbabwean Ambassador to the EU who is not nominated on the basis of due constitutional process and in compliance with the GPA.</p>

ANNEX II

LIST OF RESOLUTIONS

List of resolutions adopted by the European Parliament during the year 2011, and relating directly or indirectly to human rights violations in the world.

Country	Date of adoption in plenary	Resolution title
<u>AFRICA</u>		
CÔTE D'IVOIRE	07.04.2011	Situation in Côte d'Ivoire
EGYPT	17.02.2011	Situation in Egypt
EGYPT	27.10.2011	Situation in Egypt and Syria , in particular of the Christian communities
EGYPT	17.11.2011	Egypt, in particular the case of blogger Alaa Abd El-Fattah
ERITREA	15.09.2011	Eritrea: the case of Dawit Isaak
EAST AFRICA	15.09.2011	Famine in East Africa
DEMOCRATIC REPUBLIC OF CONGO	07.07.2011	DRC and the mass rapes in the province of South Kivu
LIBYA	10.03.2011	the Southern Neighbourhood, and Libya in particular
LIBYA	15.09.2011	Situation in Libya
MADAGASCAR	09.06.2011	Situation in Madagascar
SUDAN AND SOUTH SUDAN	09.06.2011	Situation after the 2011 referendum
SUDAN	15.09.2011	Sudan : the situation in Southern Kordofan and the eruption of fighting in Blue Nile State
TUNISIA	15.12.2011	Tunisia: the case of Zacharia Bouguira
UGANDA	17.02.2011	Uganda: the killing of David Kato

ZIMBABWE	07.04.2011	Zimbabwe
<u>AMERICA</u>		
BRAZIL	20.01.2011	Brazil: extradition of Cesare Battisti
TIBET	07.04.2011	Ban of the elections for the Tibetan government in exile in Nepal
<u>ASIA</u>		
AFGHANISTAN	15.12.2011	Situation of women in Afghanistan and Pakistan
AZERBAIJAN	12.05.2011	Azerbaijan
AZERBAIJAN	15.12.2011	Azerbaijan, in particular the case of Rafiq Tagi
CHINA	07.04.2011	Case of Ai Weiwei in China
INDIA	07.07.2011	India, in particular the death sentence on Davinder Pal Singh
INDONESIA	07.07.2011	Indonesia , including attacks on minorities
KASHGAR	10.03.2011	Situation and cultural heritage in Kashgar (Xinjiang Uyghur Autonomous Region, China)
HAITI	19.01.2011	Situation in Haiti one year after the earthquake: humanitarian aid and reconstruction
PAKISTAN	20.01.2011	Pakistan, in particular the murder of governor Salmaan Taseer
PAKISTAN	10.03.2011	Pakistan, in particular the murder of Shahbaz Bhatti , Minister for Minorities
SRI LANKA	12.05.2011	Sri Lanka : Follow-up of the UN report
THAILAND AND CAMBODIA	17.02.2011	Border clashes between Thailand

		and Cambodia
TIBET	27.10.2011	Tibet, in particular selfimmolation by nuns and monks
<u>EUROPE</u>		
BELARUS	20.01.2011	Situation in Belarus
BELARUS	10.03.2011	Belarus (in particular the cases of Ales Mikhalevic and Natalia Radina)
BELARUS	12.05.2011	Belarus
BELARUS	15.09.2011	Belarus: the arrest of human rights defender Ales Bialatski , human rights defender
RUSSIA	17.02.2011	Rule of Law in Russia
RUSSIA	09.06.2011	EU-Russia Summit
RUSSIA	07.07.2011	Preparations for the Russian State Duma elections in December 2011
UKRAINE	09.06.2011	Ukraine : the cases of Yulia Tymoshenko and other members of the former government
<u>MIDDLE EAST</u>		
BAHRAIN	27.10.2011	Bahrain
IRAN	20.01.2011	Iran - the case of Nasrin Sotoudeh
IRAN	10.03.2011	EU's approach towards Iran
IRAN	17.11.2011	Iran - recent cases of human rights violations
PALESTINE	29.09.2011	Situation in Palestine
SYRIA	07.04.2011	Situation in Syria , Bahrain and Yemen
SYRIA. YEMEN, BAHRAIN	07.07.2011	Situation in Syria, Yemen and Bahrain in the context of the situation in the Arab world and North Africa
SYRIA	15.09.2011	Situation in Syria

SYRIA	15.12.2011	Situation in Syria
YEMEN	17.02.2011	Persecution of juvenile offenders , in particular the case of Muhammed Taher Thabet Samoum
<u>THEMATIC</u>		
Religion	20.01.2011	Situation of Christians in the context of freedom of religion
UN Human Rights Council	10.03.2011	Priorities of the 16th session of the UN HRC and the 2011 review
UN Human Rights Council	28.09.2011	Human rights , sexual orientation and gender identity at the United Nations Human Rights Council
Guantánamo	09.06.2011	Guantánamo : imminent death penalty decision
International Criminal Court	17.11.2011	EU support for the ICC : facing challenges and overcoming difficulties

5.11.2012

ARENGUKOMISJONI ARVAMUS

väliskomisjonile

Aastaaruanne inimõiguste ja demokraatia kohta maailmas 2011. aastal ja Euroopa Liidu poliitika kohta selles valdkonnas
(2012/2145(INI))

Arvamuse koostaja: Edvard Kožušník

ETTEPANEKUD

Arengukomisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab asjaolu, et EL peaks kasutama oma „pehmet jõudu” ning edendama ja kinnistama poliitilise dialoogi ja kolmandate riikidega tehtava koostöö kaudu veelgi rohkem selliseid ELi aluseks olevaid väärtusi nagu vabadus, demokraatia, areng, inimõiguste austamine ning õigusriigi ja hea valitsemistava põhimõtted;
2. nõuab tungivalt, et Euroopa Liit hoiaks ja austaks oma rolli maailma suurima inimõiguste kaitsjana, kasutades tõhusalt, järjepidevalt ja läbimõeldult kõiki olemasolevaid vahendeid, et tagada inimõiguste edendamine ja kaitsmine ning arenguabipoliitika tulemuslikkus;
3. kutsub komisjoni üles tugevdama demokraatia ja inimõiguste edendamise vahendit kogu maailmas, et toetada demokraatlikke reforme ja demokraatlikku valitsemistava, tegeleda eelkõige kohalike organisatsioonidega ning tugevdada valimiste vaatlusmissioone ja kohaliku kodanikuühiskonna valimisvaatlustegevusi ning kasutada Euroopa demokraatia rahastu raames selle jaoks pakutud võimalusi;
4. tuletab meelde, et demokraatia õiguspärase aluste, korralikult toimiva kodanikuühiskonna ning demokraatliku ja õigustele tugineva ühiskonna rajamine on pikaajaline protsess, mis peab algama kõige madalamalt tasandilt ja vajab toetust riiklikku, piirkondlikku ja rahvusvahelist toetust;
5. tuletab meelde, et EL peaks nõudma arenguabi saavate partnerriikide valitsustelt tõsist pühendumist stabiilse ja tõelise demokraatia loomisele, mida lisaks toimivale majandusele iseloomustab inimõiguste austamine; on seisukohal, et eelkõige tuleks ELi rahaliste vahendite kasutamist jälgida ja konkreetseid tulemusi nõuda repressiivsete režiimide

puhul, mis ei täida oma rahvusvahelisi kohustusi;

6. rõhutab, et on oluline soodustada vaba ja sõltumatut ajakirjandust ja meediat, millel on oluline roll õigusriigi põhimõtete säilitamisel ja korruptsiooni vastu võitlemisel;
7. rõhutab inimõiguste siduvate ja vaidlustamatute klauslite ja tulemuslike vaidluste lahendamise mehhanismide tähtsust kõikjal poliitikas, partnerluses ning ELi ja kolmandate riikide vahelistes lepingutes;
8. nõuab, et ELi ja kolmandate riikide vahelises inimõiguste teemalises poliitilises dialoogis oleks mittediskrimineerimise mõiste välja toodud kaasavamal ja kõikehõlmavamal kujul, hõlmates muu hulgas diskrimineerimist usutunnistuse või veendumuste, rassilise või etnilise kuuluvuse, vanuse, puude, seksuaalse suundumuse ja soolise identiteedi alusel;
9. loodab, et Euroopa naabruspoliitika toob kaasa olulisemad ja positiivsemad tulemused kui siiani ning loob püsivad demokraatlikud struktuurid ja majanduse arengu; rõhutab vajadust uue lähenemisviisi järele, millega kaasneb inimõiguste ja vabaduste austamine ning demokraatliku korra toetamine.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	5.11.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 24 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Thijs Berman, Ricardo Cortés Lastra, Véronique De Keyser, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Mikael Gustafsson, Eva Joly, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Ivo Vajgl, Iva Zanicchi
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Kriton Arsenis, Philippe Boulland, Edvard Kožušník, Bart Staes
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Edit Bauer, Jarosław Leszek Wałęsa

10.10.2012

NAISTE ÕIGUSTE JA SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KOMISJONI ARVAMUS

väliskomisjonile

Aastaaruanne inimõiguste ja demokraatia kohta maailmas 2011. aastal ja Euroopa Liidu poliitika kohta selles valdkonnas
(2012/2145(INI))

Arvamuse koostaja: Mariya Gabriel

ETTEPANEKUD

Naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 3, milles rõhutatakse selliseid liikmesriikide ühiseid väärtusi nagu pluralism, mittediskrimineerimine, sallivus, õiglus, solidaarsus ning naiste ja meeste võrdõiguslikkus,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, eelkõige selle artikleid 1, 2, 3, 4, 5, 21 ja 23,
 - võttes arvesse 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni,
 - võttes arvesse konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta (CEDAW) ja selle fakultatiivprotokolli,
 - võttes arvesse Euroopa Komisjoni naiste hartat,
- A. arvestades, et naiste vastu suunatud vägivald on inimõiguste rikkumine, mis mõjutab kõiki sotsiaalseid, kultuurilisi ja majanduslikke ühiskonnakihte;
- B. arvestades, et naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse edendamine ning võitlus naiste vastu suunatud vägivald vastu tuleks muuta süstemaatiliselt kõigi kahepoolsete ja mitmepoolsete suhete nurgakiviks, eriti suhete puhul kolmandate riikidega, millega EL on allkirjastanud assotsieerimis- ja koostöölepingud;
- C. arvestades, et kuigi jätkatakse naiste inimõiguste edendamise ja austamise tugevdamist kogu maailmas, on siiani probleemiks teatavad kultuurilised ja traditsioonilised

veendumused ja tavad, mis kujutavad endast naiste ja tüdrukute vastast diskrimineerimist;

- D. arvestades, et kõik naiste vastu suunatud vägivalda ja diskrimineerimise vormid, kaasa arvatud seksuaalne kuritarvitamine, naiste suguelundite moonutamine, naiste äriiline seksuaalne ekspluateerimine, sooline vägivald ja lähisuhetes toime pandud vägivald ning majanduslik ja sotsiaalne diskrimineerimine mis tahes poliitilistel, sotsiaalsetel, usulistel, kultuurilistel või rahva- või hõimutraditsioonidega seotud põhjustel tuleb lugeda õigustamatuks;
- E. arvestades, et naiste roll ja nende täielik osalemine poliitika-, majandus- ja sotsiaalsfääris on ülioluline, eriti sõjajärgsetes rahu kindlustamise protsessides, läbirääkimistes demokraatiale ülemineku üle ning konfliktilahendamise-, lepitus- ja stabiliseerimisprotsessides;
1. kordab, et ELi inimõigustealastes dialoogides kolmandate riikidega, millega on sõlmitud koostöö- või assotsieerimislepingud, tuleb naiste olukorda ning naiste õiguste ja soolise võrdsuslikkuse edendamist ja võitlust naiste vastu suunatud vägivalda vastu alati arvesse võtta;
 2. nõuab, et Euroopa Parlamendi liikmete delegatsioonide lähetuste ja ametlike külastuste infotundides käsitletaks alati naiste õigusi ja nende õiguste olukorda;
 3. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegelema naistevastase vägivalda ja inimõiguste rikkumise soolise mõõtmega rahvusvahelisel tasandil, eelkõige kehtivate ja läbirääkimiste käigus olevate kahepoolsete assotsieerimis- ja rahvusvaheliste kaubanduslepingute raames;
 4. toetab Ladina-Ameerika riikide jõupingutusi täita oma kohustust, mis hõlmab feminiitsiidi ennetamist, tähelepanemist, uurimist, feminiitsiidist tulenevat õigusemõistmist, karistamist ja heastamist; kutsub komisjoni üles tõstatama seda teemat regulaarselt poliitiliste dialoogide ja eriti toimuvate inimõigustealaste dialoogide käigus ning pakkuma kahe piirkonna partnerlusega seoses koostööd, et otsida abinõusid naistevastase vägivalda ja feminiitsiidi kaotamiseks;
 5. väljendab heameelt ELi inimõiguste eriesindaja ametisse nimetamise üle ning kutsub teda üles pöörama erilist tähelepanu naiste õiguste ja soolise võrdsuslikkuse edendamisele ning võtma selleks erimeetmeid;
 6. tervitab 12. septembril 2012. aastal vastu võetud direktiivi 2011/0129 (COD) ohvrite õiguste miinimumnõuete kohta, mis sisaldab suunatud ja integreeritud abiteenuseid erivajadustega ohvritele, nagu seksuaalvägivalda ohvrid, soolise vägivalda ohvrid ja lähisuhetes toime pandud vägivalda ohvrid, sealhulgas traumaabi ja nõustamine; palub seetõttu Euroopa välis teenistusel ja komisjonil edendada välispoliitikas soopõhise vägivalda ohvrite õiguste tugevdamist kriminaalmenetlustes;
 7. on sügavalt mures kasvava soolise vägivalda pärast paljudes maailma paikades, mis on üheks ülemaailmse kriisi sümptomiks, ning eriti Mehhikos ja teistes Kesk- ja Lõuna-Ameerika maades toime pandud feminiitsiidide (naiste ja tütarlaste mõrvade) hulga suurenemise pärast, mis toimub üldise vägivalda ja struktuurilise diskrimineerimise

taustal; mõistab teravalt hukka igasuguse soolise vägivalla ja feminiitsiidi kui hälbelise kuriteoliigi ning asjaolu, et need kuriteod jäävad enamasti karistamata, mis on mõrvaritele julgustuseks;

8. tunnustab demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi positiivset rolli naiste õiguste ja naiste õiguste kaitsjate kaitsmisel ning tuletab meelde, et demokraatia hõlmab naiste täielikku osalemist avalikus elus, nagu on näha araabia kevade järel;
9. juhib tähelepanu asjaolule, et naiste täielik osalemine poliitikaelus ei tähenda ainult seatud kandidaatide ja valituks osutute arvu statistilise eesmärgi saavutamist, ning et naiste ja meeste võrdõiguslikkuse tagamine tähendab naiste õigustega seonduvate küsimuste arvessevõtmist poliitika väljatöötamisel ning naiste vaba ja tõhusat osalemist ühiskonna-, poliitika- ja majanduselu kõikides aspektides;
10. palub Euroopa välisteenistusel, nõukogul ja komisjonil lisada kõigisse välistegevuse poliitikameetmetesse ja rahastamisvahenditesse soopõhine lähenemisviis, et suurendada soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamist ja anda sellega panus soolise võrdõiguslikkuse ja naiste õiguste edendamisse ning võitlusesse naiste vastu suunatud vägivalla vastu;
11. rõhutab, kui oluline on naiste roll ja nende täielik osalemine poliitiliste ja majanduslike otsuste tegemises, eriti sõjajärgsetes rahu kindlustamise protsessides, läbirääkimistes demokraatiale ülemineku üle ning konfliktilahendamise-, lepitus- ja stabiliseerimisprotsessides, et suurendada teadlikkust diskrimineerimise kaotamisest ja pöörata sellele tähelepanu, eesmärgiga kaotada naiste diskrimineerimine paljudes kolmandates riikides käimasolevas demokratiseerimisprotsessis;
12. kordab, et WHO määratluse kohaselt on juurdepääs riiklikele tervishoiusüsteemidele, eriti esmatasandi tervishoiule ning günekoloogilisele ja sünnitusabile, kõikide naiste põhiõigus;
13. on seisukohal, et kuna naised on alaesindatud nii poliitilistes kui ka kodanikuühiskonna organisatsioonides, siis naiste tõhusa osalemise tagamiseks on oluline näha ette koolitusprogrammid ja tugiteenused nii sooküsimustega tegelevatele ELi töötajatele kui ka naistele kohapeal, et nad saaksid anda tegeliku panuse rahu- ja konfliktide lahendamise protsessi;
14. tunneb heameelt selle üle, et enamikul valimiste ELi vaatlusmissioonidel viibib ka sooküsimuste ekspert ja pööratakse tähelepanu naiste osalemisele valimiste protsessis, ning nõuab järelmeetmeid vaatlusmissioonide aruannetes esitatud järeldustele;
15. rõhutab, et oluline on tagada meeste ja naiste võrdsem esindatus ELi valimisvaatlusmissioonides, sest see aitab kaasa teadlikkuse suurendamisele naiste osast valimisprotsessis ja ühiskonnaelus ning edendab soolist võrdõiguslikkust ja naiste õigusi kolmandates riikides, kus on käimas demokratiseerimisprotsess;
16. rõhutab, et Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudi konkreetne toetus on oluline, et koguda, töödelda ja levitada teavet soolise võrdõiguslikkuse tõhusa süvalaiendamise kohta.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	10.10.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 27 -: 0 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Regina Bastos, Edit Bauer, Andrea Češková, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Barbara Matera, Krisztina Morvai, Norica Nicolai, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Raül Romeva i Rueda, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Britta Thomsen, Anna Záborská
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Izaskun Bilbao Barandica, Minodora Cliveti, Mariya Gabriel, Ulrike Lunacek, Ana Miranda, Chrysoula Paliadeli, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	6.11.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 47 -: 0 0: 4
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Pino Arlacchi, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Takis Hadjigeorgiou, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Marek Siwiec, Laurence J.A.J. Stassen, Inese Vaidere, Sir Graham Watson, Karim Zéríbi
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Laima Liucija Andrikiienė, Véronique De Keyser, Norbert Neuser, Alf Svensson, László Tőkés, Ivo Vajgl, Alejo Vidal-Quadras
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Leonidas Donskis, Jolanta Emilia Hibner, Michèle Striffler, Rui Tavares, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein